

Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden, Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference, New York City: "Imod en fire-magtsaftale for et 'Nyt Paradigme' for Udvikling", den 13. september 2018

DENNIS SPEED: Emnet for hovedtalen, "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden," vil muligvis ikke blive forstået, medmindre vi tager det i den faktiske sammenhæng med den forestående FN-generalforsamling, som sker på et tidspunkt, hvor USA – endnu engang – bliver ledt hen imod at deltage i en krig, som ikke er i vores interesse, og som ikke er vigtig for hensigten og ånden i USA's Forfatning. Jeg taler her om muligheden for at USA bliver ledt til at deltage i en indsats mod Syrien, en suveræn nation, der i enhver henseende samarbejder – både med Rusland, og hvor den kan – med USA, for, ikke kun at afværge krigen, men for at fjerne selve USA's fjender; de fjender, der tog del i at begå de handlinger, der fandt sted for 17 år siden d. 11. september. Men jeg tror der er en endnu dybere måde at betragte den indeværende situation på.

Præsidentskabet i USA har i løbet af de seneste 50 år sjældent været fri for kontrol fra finansielle og oligarkiske kræfter, som i det store er centreret i London, og som har ført USA i krig. Men der var en tid, da det amerikanske præsidentskab afviste dette, og det var under den første Reagan-administration, hvor økonom og statsmand Lyndon LaRouche og hans kone Helga Zepp-LaRouche var involveret i en række 'back-channel'-forhandlinger med den sovjetiske regering på vegne af USA. I forbindelse med disse drøftelser gjorde Helga Zepp-LaRouche på det tidspunkt også den observation, at det var langt bedre at skabe en form for institution, der ville tillade at fremhæve det bedste ved menneskeheden inden for kulturområdet blandt verdens nationer. Og Schiller Instituttet – jeg ved ikke hvor mange folk, der er klar over dette – var oprindeligt noget, der faktisk blev foreslået til USA's regering som en måde, hvorpå regeringen kunne tilgå en ny dimension, sætte den i stand til at overveje en måde, hvorpå den kunne være ledende på kulturområdet, snarere end blot indenfor det militære område eller inden for økonomi, som folk normalt tænker på det.

Det er vigtigt at erkende, at det var Helga Zepp-LaRouche, der introducerede mange af os i USA til personen kardinal Nicholas af Cusa; en gigant fra det 15. århundrede, som også er grundlægger af de moderne begreber om videnskab og teknologi. Men som først og fremmest var med til at forsøge at ophæve splittelsen mellem øst og vest på det økumeniske koncil i Firenze i 1439, som han sammenkaldte. Dette syn, hvilket er et højere perspektiv end blot at forsøge på at appellere til at stoppe krig ud fra det pragmatiske behov om økonomisk fordel, er noget, som Helga introducerede til USA; og da den amerikanske regering afviste forslaget om, at Schiller Instituttet skulle være en egentlig statslig organisation som sådan, blev den i stedet dannet som en uafhængig institution i 1984, i perioden mellem juni og november – for 34 år siden. Hvor vi står lige nu i dag, er at det amerikanske præsidentskab, igen, i form af Donald Trumps person, forsøger

at afvise krig. Og specifikt krig mod Rusland, krig mod Kina, og ærligt talt, krig mod nogen som helst. Men igen søger udenforstående kræfter at få indflydelse, og at påvirke, og måske endda forføre dette præsidentskab til at foretage handlinger, der går imod USA's interesser.

Så nu igen udfordres vi til at spille den rolle, som vi spillede igennem 1980'erne. Og vi er involveret her i dag, på denne konference, for at forsøge at samles om denne sag. Vi begynder med musik, fordi vi tror, at det er i de højere principper for klassisk komposition – herunder som i skuespillene af digteren Friedrich Schiller – at det er i dette domæne, at de faktiske ideer er lokaliseret- de begreber, som er nødvendige for at menneskeheden kan hæve sig selv op til at drage fordel af det indeværende øjeblik, som vi befinder os i.

Så, nok så vigtigt vil jeg gerne sige – som en personlig kommentar om enden på kolonialisme – at der for nylig var en konference i Kina om dette spørgsmål, en konference, der involverede 53 afrikanske statsoverhoveder. Som en reaktion på dette gjorde Helga opmærksom på, at hvad vi ser lige nu i form af denne konference og de efterfølgende handlinger, er enden på kolonialismen. Dette har været en aspiration, ikke kun for det afrikanske folks – men også for resten af verden – igennem meget lang tid. Ved at eliminere den form for ondskab, imperialisme, kolonialisme og racistiske og andre teorier, der rationaliserer det, går verden, måske for første gang, ind i voksenalderen. Men det kan kun ske, hvis ideerne og de forestillinger, der giver en ny betydning og formål til menneskets værdighed, især set med unge menneskers øjne, kommunikerer på en dyb måde, som giver dem mulighed for at se en refleksion af dem selv i de politikker og muligheder, der nu står foran menneskeheden. Og jeg tror ikke at der er en person på planeten mere kvalificeret til at formidle det håb, den optimisme og klarhed, end vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Mine damer og herrer, kære Schiller Instituttets venner: Vi skal være bevidste om det historiske øjeblik, som vi befinder os i. Jeg tror ikke jeg overdriver det, når jeg siger, at vi befinder os ved universalhistoriens ankomst til det, som Friedrich Schiller i dramaet kalder et '*punctum saliens*.' (springende punkt, red.) Hvad han mener med dette er, at udviklingen af hele universalhistorien – eller plottet i dramaet – kommer til et punkt, hvor alle andre muligheder op til det pågældende tidspunkt er udtømte. Det er et dramatisk øjeblik, hvor det helt afhænger af den moralske karakter af hovedaktøren eller hovedpersonen på scenen, om dramaet falder ud som en tragedie, eller om det har potentiale til at føre til en bedre periode. Jeg tænker her på, at ud fra et universalhistorisk standpunkt – hvis man tager alle de mange millioner af år, men især de sidste 10.000-20.000 år – de sidste 100 år, i betragtning – så tror jeg vi er nået frem til et sådant punkt i historien, hvor, som min mand Lyndon LaRouche har sagt det mange gange, udfaldet af denne historiske periode helt er op til folkets moralske habitus. Hvor spørgsmålet, som vi er stillet overfor, er: Har menneskeheden den moralske styrke og karakter til at overleve eller ej?

Visse ledende kræfter er lige nu i stand til at implementere løsninger, fordi løsningerne på krisen findes. Men vil Amerikas og Europas befolkninger og folk på andre kontinenter give den nødvendige støtte til disse ledere, så de kan gennemføre det?

Bare for at give et overblik, da dette er et noget anderledes billede end hvad man får fra 'mainstream' medier i USA eller Vesteuropa, for den sags skyld; man har lige nu et hidtil uset sammenfald af eksistentielle kriser. Man har, som Dennis netop nævnte, den umiddelbare fare for en eskalering af krisen og konfrontationen med Rusland. Der har været udsendt advarsler af den russiske regering i de sidste uger, om at de har beviser for, at et tredje 'false-flag' kemisk angreb er ved at

blive forberedt i Syrien. De har filmoptagelser af Hvide Hjelme og andre terrorister, der bringer giftgas – Sarin og andre kemiske våben – og de har mandskab fra de Hvide Hjelme klar til at filme en sådan massakre. Amerikanske tv-hold er flyttet ind i Idlib-regionen, og dybest set foregår det hele samtidigt med at Syrerne – med støtte fra det russiske luftvåben – forsøger at indtage terroristernes sidste opholdssted; al-Nusra, ISIS, efterfølgerne til al-Qaida, har samlet sig i Idlib. Den syriske regering gør brug af sin suveræne ret til at generobre den sidste provins i Syrien, og russerne hjælper med luftstøtten.

Så grundlæggende er ideen at udføre dette 'false-flag' angreb med kemiske våben; at have kamerahold til at filme det, og så at lade det gå verden rundt. Det hele understøttes af en britisk organisation af lejesoldater kaldet 'Olive'; de har 5.000 lejesoldater i Abu Dhabi, og de iscenesætter denne operation. De forskellige kræfter i USA, den britiske regering og franskmændene har allerede erklæret, at de vil sætte ind med et militært angreb i samme øjeblik at et sådant bevis på et kemisk angreb fra Assad-regeringen fremlægges, og de er parat til at indsætte et sådant militært angreb.

Det tyske forsvarsministerium er allerede trådt sammen for at udvikle beredskabsplaner for tysk deltagelse, og denne gang ikke bare med luft-rekognoscering, men med brug af Tornado-fly til at bombe militære installationer. Og det tyske parlaments videnskabelige tjeneste er netop fremkommet med ekspertudsagn, der siger, at dette er en komplet krænkelse af folkeretten, fordi der ikke er nogen beslutning i FN's sikkerhedsråd, og at det er en fuldstændig overtrædelse af den tyske 'Grundgesetz' [forfatning], som forbyder aggressionskrig – en meget bemærkelsesværdig klausul i lyset af den tyske historie. Så hvis det skulle ske, ville det helt klart være første gang siden Anden Verdenskrig, at Tyskland tager risikoen for en direkte militærkonfrontation med Rusland.

Hvis Trump, der tydeligvis er under permanent bombardement fra

de mennesker, der forsøger at gennemføre et kup imod ham med sigte på at få ham afsat fra embedet med en rigsretssag – hvis de skulle lykkes med at lokke præsidenten til et fuldstændigt angreb, så har denne konflikt potentialet til at komme ud af kontrol. Hvad sker der, hvis disse amerikansk-britisk-fransk-potentielt tyske militærangreb rammer russiske mål i Syrien? Vil russerne være glade for det og undlade at reagere? Lige nu har vi en enorm koncentration af den russiske flåde i Middelhavet; der er 36 russiske flådefartøjer, der er britiske og amerikanske flådefartøjer, der holder øvelser. I bund og grund har USA – i stedet for at forkaste disse britiske anklager mod Syrien, og naturligvis mod Rusland i Skripal-affæren – vist deres samtykke ved at deltage i det.

Man må se Skripal-affæren i denne sammenhæng. Briterne har ikke fremlagt et eneste bevis for at det var Rusland, der gjorde et forsøg på at myrde Skripal, hans datter og senere hen også to andre personer. De britiske og tyske regeringer har netop sagt, at man har fuld tillid til briternes vurdering, at det var to [russiske] GRU-militære efterretningsagenter; men de gav intet bevis herfor.

Man må se på det andet før-krigsscenario, som bliver orkestreret. Jeg er klar over, at jeg sandsynligvis træder nogen over tærne, når jeg siger dette, men hvis man ser på hvordan [Senator John] McCain blev fejret og hans begravelse iscenesat som en spektakulær begivenhed i Hollywood-stil, som om McCain var en amerikansk helt, en patriot, på et tidspunkt, hvor Trump ikke er passende for Det Hvide Hus – i det mindste ifølge medierne; det internationale publikum kender McCain meget godt, fordi han hvert år viser sig til Sikkerhedskonferencen i München, og har været en af de værste krigsmagere med sine tirader mod Rusland, imod Kina og så videre.

Dybest set har vi en iscenesættelse, hvor Woodward-bogen fremstiller præsident Trump som upassende til Det Hvide Hus, som værende total inkompetent, og som en der frivilligt

forærer argumenter til demokraterne om at gå efter det 25. forfatningstillæg (træder i kraft hvis præsidenten af den ene eller anden grund forlader embedet, red.). Så har vi den "anonyme" kronik i *New York Times* der siger, at der indenfor administrationen findes en opposition, som søger at omgøre alle disse 'farlige' ting, som Trump forsøger at gøre. Selv Obama måtte komme ud og sige, at hvem end denne opposition måtte være, har den ingen demokratisk legitimitet, fordi den ikke er valgt, og har dermed ikke ret til at forsøge at fastlægge USA's politik. Men der er også røster fremme om at det var *New York Times* selv, der skrev kronikken; hvilket er det mest sandsynlige forslag. Så i den sammenhæng kom Obama fuldt tilbage på scenen, og udtalte i Chicago: "Er det så vanskeligt at undsige nazisterne?" idet han henviste til, at Trump ikke fordømte hændelsen i Charlottesville [Virginia] for et år siden; dette billede ignorerer helt, at det var hans, Obamas administration, som hjalp kuppet i Kiev til at bringe nazister tilbage til magten i Ukraine. Dette fandt sted på den samme dag, som formanden for parlamentet i Ukraine, Radaen, krævede at Ukraine får direkte demokrati "i Adolf Hitlers tradition." Så meget for dette angreb på nazisterne.

Lige nu, og når man kommer udefra, ses det tydeligere, har vi 'mainstream' medierne i USA, der oppisker et før-krigshysteri; betinger befolkningen til at se Putin som en dæmon; at se Xi Jinping som en autokratiske diktator; at se Trump som værende upassende til embedet. Så spørgsmålet man skal stille sig selv er: Hvor fører alt dette hen? Sætter man alt dette i gang bare for sjov, for så at stoppe igen? Eller er der en vis hensigt bag det?

Ser man på den militære situation i Syrien er det meget tydeligt, at siden præsident Putin greb ind militært i Syrien i 2015, har Syrien og Rusland fuldstændigt kontrolleret luftrummet over Syrien. I grunden er situationen for terroristerne i Idlib den, at enten kapitulerer de og overgiver sig, eller også vil de blive dræbt. Derfor

balancerer situationen på et knivsæg. Bemærk, at Trump hidtil ikke har startet nogen krig. Han har lovet i valgkampen, at han vil forsøge at forbedre forholdet til Rusland. Han har gjort sig umage med at udvikle et personligt venskab med præsident Xi Jinping. Og i modsætning til Bush- og Obama-administrationerne, som startede flere krige, står det også meget klart, at vi lige nu befinder os i en nedtælling, hvor der ikke er den mindste tvivl om, at det Britiske Imperiums fraktion, der omfatter den britiske regering, Demokraterne og de neokonservative i det Republikanske Parti, forsøger at gøre alt for ikke at tillade Trump at opfylde sit valgløfte. Især efter det historiske topmøde i Helsinki, hvor Trump mødte Putin – og Trump for nylig sagde, at dette var et af de bedste møder han nogensinde har haft – helvede brød løs efterfølgende, står det helt klart, at denne fraktion ikke vil tillade, at Trump går videre med denne politik.

Alle disse ting, som jeg har beskrevet – angrebsplanen for Syrien, Skripal-orkestreringen, Woodward-bogen, kronikken i *New York Times* – de har alle til formål at forsøge at få Trump ud af embedet på den ene eller den anden måde

Så vi er i virkeligheden tilbage i en situation, hvor krigsfraktionen er parat til at risikere, at en præventiv atomkrig kan opstå. Det var det, som Truman gjorde i Hiroshima og Nagasaki, for hvilket der ikke var nogen militær årsag, fordi japanerne allerede havde kapituleret. Og bombningen af disse to byer skete alene for at etablere et regime af nuklear terror med henblik på at kontrollere efterkrigstiden. Forskellen fra den tid med Nagasaki og Hiroshima og til nu er, at USA og Ruslands atomvåbenarsenaler er store nok til at udslette den menneskelige art adskillige gange. Præsident Putin annoncerede den 1. marts, at Rusland har udviklet våbensystemer baseret på nye fysiske principper. For eksempel et Mach-20 (20 gange lydets hastighed –red.) hypersonisk missil, som er meget manøvreduktigt, og som ikke følger ballistiske baner; atomdrevne krydsermissiler; en atomdrevet

ubåd, der kan bevæge sig frem med høj hastighed. Han annoncerede også, og det er i mellemtiden blevet bekræftet af forskellige militære eksperter, at disse nye russiske våben ophæver hele det anti-ballistiske missilsystem, som USA har opbygget i de seneste år; et missilsystem, om hvilket Rusland mange gange har sagt, at de ikke vil og ikke kan tillade fase III og IV at blive bygget, fordi det fuldstændigt ville ødelægge den strategiske balance til ulempe for Rusland. Så Rusland har tydeligvis taget deres modforholdsregler ved at udvikle disse nye våbensystemer.

I dag har vi Vostok-2018 militærøvelsen, der startede tirsdag i den fjernøstlige del af Rusland. Det er den største militærøvelse siden 1981, siden Sovjetunionen. Den involverer 300.000 russiske tropper, herunder 6.000 luftbårne tropper; over 1.000 krigsfly, helikoptere, droner, 36.000 køretøjer, 80 kamp- og støtteskibe. Den involverer Nordsøflåden i Arktis. Den tester Rusland evne til hurtigt at bevæge sig militært over lange afstande og koordinere mellem de forskellige værn af militæret. Det nye i denne forbindelse, er – bortset fra størrelsen – at det for første gang involverer 3.200 kinesiske tropper, 900 kinesiske kampvogne og 30 fly; og på denne måde demonstrerer en fuldgyldig militær alliance mellem Kina og Rusland. Også mongolske tropper deltager.

Så det er klart, at Rusland og Kina koordinerer deres våbensystemer og deres kommandostrukturer. Jeg synes, det er et meget klart signal til krigsfraktionen i Vesten om hvad de vil stå over for, hvis de vil risikere en provokation.

Nu er der en tysk embedsmand, den tidligere vice-forsvarsminister i Kohl regeringen ved navn Willy Wimmer, der stadig er medlem af det Kristelige Demokratiske Parti. Han har i de seneste ti dage kommet med flere advarsler om, at det kun er Donald Trump, der står mellem os og den næste krig, som vil udslette menneskeheden. Man kan mene hvad man vil om Trump, men jeg tror, at Wimmer har absolut ret i det synspunkt. Fordi hvis demokraterne lykkes med at afsætte Trump ved en

rigsretssag efter midtvejsvalget, så tror jeg, at vi derefter meget klart vil se en konvergens af krigspartiet i så henseende. Så vi har mindre end to måneder – indtil den 6. november – og situationen i USA er allerede meget polariseret. Når man taler med folk, er de enten for Trump eller imod Trump, og man kan ikke have en rationel diskussion om hvorfor. Hvis du spørger en anti-Trump person "Hvorfor er du imod Trump?" "Han er en diktator" Hvis du siger, "Men han vil have fred med Rusland." "Ja, det er fordi han kan lide diktatorer"-nemlig Putin. Så enhver form for rationalitet er forsvundet. Det historiske hysteri har tydeligvis nået et punkt af total optrapning. Hvad sagde folk efter det historiske gennembrud med mødet i Singapore, hvor Trump med meget stor succes satte krisen i Nordkorea på sporet mod en løsning? "Denne Trump kan lide diktatorer, og det er derfor, han laver disse ting med Kim Jong-un."

I USA er der lige nu er en komplet 'gruppetænkning'; eller rettere, 'gruppe-ikke-tænkning'. Fordi folk ikke tænker på den langsigtede universelle historie, men er helt hjernevasket af mediernes fortællinger. Hvis du spørger folk: "Hvorfor er Putin en diktator? Han blev trods alt demokratisk valgt tre gange; han har opbakning fra 80 % af hans befolkning. Så hvorfor er han diktator?" Så hører man, "at han annekterede Krim." Nuvel, det er ikke ligefrem hvad der skete. Nyligt frigivne dokumenter fra George Washington Universitetets nationale sikkerhedsarkiver blev offentliggjort, og de viser meget klart, at Sovjetunionen og derefter Rusland i perioden '89, '90, '91, blev givet absolutte forsikringer om, at der ikke var nogen hensigt om at udvide NATO østpå. Disse dokumenter gør det meget klart, at der var en bevidst indsats for at vildlede Sovjetunionen og Rusland om NATO's intention om at gøre præcis dette. Gorbatsjov modtog på det tidspunkt forsikringer om, at NATO ikke ville udvide sig udover Østtyskland. Derfor indvilgede Gorbatsjov i den tyske genforening. Der blev skrevet memoranda i så henseende, og der foreligger en tale af tidligere NATO-generalsekretær [Manfred]

Wörner fra den 17. maj 1990 i Bruxelles, hvor han sagde: "Det er helt sikkert, at vi ikke vil flytte NATO-hæren uden for tysk territorium." Dette giver Sovjetunionen absolutte sikkerhedsgarantier, så de kan indvilge i den tyske genforening. Der er citater og dokumenter, som daværende udenrigsminister [James] Baker skrev til Gorbatsjov den 9. februar 1990, og et berømt citat lyder: "NATO vil ikke udvide sig med så meget som en tomme østpå." Det er derfor Sovjetunionen opløstes på fredelig vis, uden brug af kampvogne; de indvilgede i tysk genforening. Og det er derfor, at russerne i dag er ekstremt oprørte over tyskernes forræderi; fordi de indvilgede fredeligt i den tyske forening, og nu står tyskerne klar til at deltage i sådanne provokationer mod Rusland, herunder militære manøvrer, hvor Bundeswehr nu står på den Russiske grænse i de baltiske lande – noget som enhver med en fornemmelse af hvad der skete i Anden Verdenskrig mellem Tyskland og Rusland, ved, aldrig burde være sket igen.

Så i stedet for "ikke at flytte en tomme mod øst", har vi en lang historie, der startede med regimeskifte, med farverevolution, ændringer i regeringerne i Østeuropa. Og så endelig Tony Blairs tale i 1999 i Chicago, hvor han officielt erklærede slutningen på den Westfalske Fred, og derved udskiftede respekten for FN's charter for suverænitet med "humanitære interventioner", som blev efterfulgt af "retten til at beskytte", hvilket var ideen om at man kan gribe ind i ethvert land rundt omkring i verden, når blot man opfinder de nødvendige løgne for at gøre det, sådan som det skete i tilfældene med Irak, Afghanistan, Syrien og Yemen, som er et lignende tilfælde.

Så denne politik har kostet millioner af menneskers liv i de krigsramte lande, og præsident Trump har mange gange sagt, at disse krige har kostet 7 billioner \$, og at han derfor vil gøre en ende på dem. Det bør ikke fortsætte. *Washington Post* var 'pernittengryner', og sagde, "nej nej, det var kun 4

billioner \$ eller 6 billioner, men ikke 7 \$.

Men dette er, hvad der virkelig er på spil. Når Trump siger, han ønsker at etablere en fredelig orden med Rusland og Kina, er det dette, som de britiske kræfter forsøger at forhindre, og grunden til at det Britiske Imperium er ude efter ham. Fordi hvis Trump skulle lykkes med at etablere et sådant forhold til Rusland og Kina, ville det for altid bringe en ende på det Britiske Imperiums evne til at fortsætte den geopolitiske manipulation af verden.

Så dette er situationen. Men en situation de fleste amerikanere ikke har nogen idé om, fordi hvordan skulle de kunne have det? Når de almindelige medier ikke engang nævner, at der allerede er noget helt anderledes under opsejling, en anden verden der er ved at opstå, nemlig dynamikken i Den Nye Silkevej og et helt nyt paradigme.

Der er gået fem år siden Xi Jinping annoncerede Den nye Silkevej i Kasakhstan i 2013, og man har set den mest utrolige transformation af Latinamerika, Asien, dele af Europa, af Afrika, hvor mange af de lande, der arbejder med Kina – det handler om 80-100 lande og store internationale organisationer – arbejder sammen i et 'win-win' samarbejde. De har i de sidste fem år udviklet store udviklingskorridorer, der forbinder Kina og Europa; indenfor Asien er der grundlæggende stor udveksling af godstog; Afrika er helt forandret. Der har været kinesiske investeringer for tilsammen 5 billioner dollars over de sidste fem år.

Hvad der har vist sig, er et helt nyt system af internationale relationer baseret på suverænitet, baseret på respekt for det andet lands sociale system, ikke-indblanding, og flere og flere lande slutter sig til det. Hvad man har set i den sidste måned er, at BRICS – Brasilien, Rusland, Indien, Kina, og Sydafrika – har sluttet sig til Shanghai Samarbejdsorganisationen og Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU). På den seneste BRICS-konference i Sydafrika havde man

dannelsen af noget der kaldes "Det Globale Syden", som praktisk talt er det, som tidligere blev kaldt "Den tredje Verden". Det er G77, det er Mercosur, Organisationen for Islamisk Samarbejde, det er den Afrikanske Union og mange regionale organisationer, der alle er enige om, at de vil opbygge et nyt system for internationale relationer.

Xi Jinping sagde en smuk ting på topmødet i Johannesburg, nemlig, at videnskab og teknologi giver menneskeheden en uudtømmelig kraft til at forbedre sin situation – en uudtømmelig kilde. Og han sagde, at fordi Afrika har de fleste udviklingslande, har det afrikanske kontinent det største udviklingspotentiale af alle. Og Putin sagde på samme topmøde, at Rusland vil hjælpe med at løfte Afrika op ved at bringe elektricitet til 600 millioner mennesker, der stadig ikke har adgang til elektricitet; og ikke kun ved at levere gas og olie, men ved at hjælpe de afrikanske lande med at opbygge atomkraft for alle.

Derfor tror jeg, at hvad der skete i den sidste måned, mellem BRICS-konferencen i Sydafrika og derefter denne historiske konference, Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i begyndelsen af september i Beijing, hvor 53 statsoverhoveder, mestendels præsidenter og for restens vedkommende fem premierministre, deltog, etablerer den officielle afslutning af kolonialismen: Fordi den har givet de afrikanske nationer en helt anden følelse af bemyndigelse, da Kina ikke alene tilbyder dem investeringer i infrastruktur, videnskab og teknologisk overførsel, men også tilbyder dem en strategi for at foretage 'kvantespring', hvorved afrikanske lande og andre udviklingslande kan få adgang til den mest avancerede videnskab og teknologi, for – ikke bare en gentagelse af alle de niveauer af udvikling som Vesten har gennemgået – men at springe direkte til det højeste niveau af videnskab og teknologi.

Hvad Xi Jinping sagde på denne konference er, at "Kina og Afrika sammen går mod velstand: Vi tænker med ét sind og vi

arbejder med ét hjerte". Kina forpligtede sig til 60 milliarder dollars i investeringer i projekter i Afrika i løbet af de næste tre år. Og han erklærede også, at dette er åbent for deltagelse af alle nationer – USA, europæerne, Japan – for enhver, der ønsker at deltage.

Idet man anerkender hvad Schiller Instituttet har fremlagt i dets to rapporter, "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen," er det der sker nu, at man laver en synergieffekt af Kinas Bælte og Vejinitiativ – som allerede er et globalt netværk af infrastruktur – med FN's Agenda 2030, hvilket er ideen om at fattigdommen vil blive udryddet på hele planeten. Kina har i den seneste periode taget en ledende rolle i at skubbe denne dagsorden fremad, og Kina har planer om helt at fjerne fattigdom i Kina frem imod år 2020. Det er mindre end to år fra nu af, og man er meget godt på vej til at opnå præcist dette – Xi Jinping drog personligt ud på landet, til landsbyerne, traf folk, enkeltindivider, familier, og fandt frem til hvad der er nødvendigt for at forbedre deres situation. Og dette integrerer man med FN's Agenda 2030 og med den Afrikanske Unions Agenda 2063, som er et meget, meget smukt og ambitiøst program for at afrikanerne kan være fuldt ud moderniseret inden år 2063. De meddelte dette i 2013 og derved er det et 50-årigt perspektiv for helt at omdanne det afrikanske kontinent.

Xi Jinping sagde meget klart, at målet med alt dette er at gøre verden mere afbalanceret og til et bedre sted for alle at bo.

Se nu på hvad afrikanerne selv siger. Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa sagde, at Kina og Afrika er på vej ind i en ny guldalder, en fantastisk tidsalder med omfattende samarbejde baseret på lighed, og med dyb respekt for hinanden. Han sagde, at ideen om neokolonialisme, som bliver hæftet på Kina, udbredes af mennesker der misunder os, og som er jaloux over vores forhold. Og dette, tror jeg, er helt sandt.

Ramaphosa sagde i sin tale til FOCAC-konferencen i Beijing: "Afrika er selvstændigt nu, og kan frit vælge dets partnere. Og Kina har været støttende og engageret i partnerskaber, hvor vi nu forsøger at fremme og hjælpe hinanden."

Så dette er et historisk brud: 500 år med kolonialisme, og derefter 50-70 år med IMF 'conditionalities' (særlige betingelser for at opnå finansiering fra IMF *-red.*), som har undertrykt udviklingen af Afrika, er overstået, og den påtvungne tilbagestående af Afrika gennem doktrinerne for fysisk økonomisk stagnation, nulvækst og britisk frihandel, som blev pålagt Afrika af de tidligere kolonialmagter, er forbi.

I dag benytter Kina det som Franklin D. Roosevelt efterlyste i hans debat med Churchill (ved afslutningen af 2. Verdenskrig *-red.*) nemlig, at der er brug for 20. århundredes metoder, og ikke 18. århundredes. "18. århundredes metoder" indebærer plyndring, udnyttelse, slavehandel, udbytning af råvarer; "20. århundrede metoder" betyder industrialisering, forøgelse af arbejdskraftens produktivitet, forlængelse af levetiden, at lade alle få del i videnskabelige og teknologiske fremskridt, sundhed, infrastruktur og så videre. Så der er et nyt ordsprog: "Afrika bliver et 'nyt Kina', men 'et nyt Kina' med afrikanske karakteristika". Kina lavede MoU (Memorandum of Understanding *-red.*) med 37 lande på dette FOCAC-møde. Dette er en komplet eksplosion af 'udvikling'.

Ugen efter havde vi så det Østlige Økonomiske forum i Vladivostok. Dette var en tilsvarende gigantisk, strategisk omlægning i retning af udvikling, med 6.000 deltagere fra 60 nationer, 3.000 russere, 1.000 kinesere, mange folk fra Sydkorea, Nordkorea, Japan. Og hvad der blev diskuteret på dette forum var, at det russiske Fjernøsten, Sibirien, vil blive den nye grænse mod øst. Husk på, at dette repræsenterer en af verdens hidtil uudnyttede ressourcer, fordi man i det russiske Fjernøsten har alle grundstofferne i Mendelejevs tabel (det periodiske system *-red.*) i store mængder. Så hvis

man har fælles investeringer fra Nord- og Sydkorea, fra Japan, fra Rusland og fra andre til udvikling af disse regioner – hvilket USA nemt kunne deltage i via Berings-strædet, og en opkobling til dette trans-eurasiske netværk – vil dette føre til megen velstand for mange mennesker på planeten i de kommende årtier.

Det var også meget spændende på dette topmøde, at det blev meddelt mellem Putin og premierminister Shinzo Abe fra Japan, at der vil blive indgået en ny fredsaftale inden udgangen af året, en aftale, der 'de-facto' slutter den tilstand af ikke-krig, – men uden en fredsaftale – mellem de to lande; jeg planlægger i høj grad at følge op på dette og kræve en fredsaftale mellem USA og Tyskland – hvilket jeg også finder er meget, meget presserende.

Så jeg vil gerne have folk til at forstå, at virkeligheden ikke er, som det ser ud her fra USA. Man lever i en osteklokke. Man lever i et fuldstændigt kunstigt miljø, hvor man – hvis man stoler på massemedierne – ikke har en chance for at kende de virkelige problemer, der udspiller sig i verden, og som er bestemmende for menneskehedens fremtid. Og hvis man ikke ved hvad man leder efter, hjælper selv internettet ikke, fordi internettet oversvømmer os med information, så man har adgang til disse apps og meddelelser osv. – men man skal vide hvad man leder efter; man kan tage mine bemærkninger som retningslinjer, og man vil selv kunne finde frem til beviserne.

Der er et nyt system under udvikling, et helt nyt paradigme for relationer mellem nationerne, og premierminister Abe sagde på dette møde i Vladivostok, at vi er nødt til at slippe af med alt fra efterkrigstiden, og at vi har brug for en helt ny begyndelse.

Så alt hvad jeg siger, bliver naturligvis modsagt af 'mainstream-medier' og tænketanke, som igennem fire år grundlæggende har ignoreret hele denne fantastiske udvikling –

og lige pludseligt vågnede op og indså, at alt dette faktisk finder sted. Så begyndte de en hidtil uset kampagne med bagvaskelse mod Den nye Silkevej; de hævder, at dette lokker tredjeverdenslande ind i en gældsfælde. Intet kunne være mindre sandt: Kina eftergiver mange af de lån, det har lavet, alt imens de vestlige lande har forårsaget en gældsfælde for mange af udviklingslandene. Et andet argument lyder, "Kina går videre med neokolonialisme." Beklager: Hvis Kina løfter levestandarden op, og giver lige vilkår med win-win samarbejde, er dette det modsatte af kolonialismen.

Et andet argument lyder, "de benytter udelukkende kinesisk arbejdskraft, der er ingen gennemsigtighed. Disse projekter er ikke rentable, de skaber afhængighed for Den tredje Verden." Altså, jeg vil råde folk til at læse den officielle McKinsey-rapport, som allerede sidste år klart sagde, at det kun er til gavn for disse lande: de har for første gang en udviklingsmulighed, de benytter 90 % afrikansk arbejdskraft, og kun de stillinger, som afrikanerne ikke er uddannet til, er midlertidigt overtaget af kineserne. I Etiopien, for eksempel, opretter Kina nu et nyt akademi til at lære folk at køre sofistikerede højhastighedstog og giver dermed deres viden videre til mange millioner andre mennesker.

Så sagde McKinsey-rapporten i øvrigt også, at alle disse projekter ikke følger en stor masterplan, hvor den kinesiske kommunistiske regering vil kontrollere alle investeringer, men at disse investeringer grundlæggende følger markedsregler – og McKinsey er ikke ligefrem et talerør for kommunistisk propaganda.

Hvad der i virkeligheden er på spil her, er opfattelsen af hvad mennesker er. Kina siger, ifølge Xi Jinping, at det afrikanske kontinent har det største udviklingspotentiale af alle, fordi det mest af alt behøver udvikling. Afrika vil i år 2050 have 2,5 milliarder mennesker. Det betyder, at der vil være mange unge mennesker; Afrika vil være det yngste kontinent af alle, hvilket vil betyde, hvis de unge afrikanere

bliver uddannet, at det vil være det mest velstående. Dette er fuldstændig i kontrast til det menneskesyn, der for eksempel bliver givet af en forfatter som hedder Stephen Smith, lektor ved Duke Universitetet her i USA; Smith skrev en helt forfærdelig bog, som lige nu citeres overalt i de vestlige medier. Titlen på denne bog er *EurAfrica: The Young Africa come to the Old Continent*. (Det unge Afrika kommer til det gamle Kontinent), der henviser til migrantkrisen i Europa. Bogen siger, at de kinesiske investeringer i Afrika er forfærdelige, og at de er grunden til migrantkrisen, fordi de tillader afrikanerne at have en vis levestandard, så har de midlerne til at tage til Middelhavet, og drukne; og komme til det europæiske kontinent – det er helt vildt! Men dette citeres overalt. Og hvis man ser på sproget i denne bog, er det de gamle Rockefeller-mantraer, “overbefolkning”, ungdomsoverskud, overskydende ungdom” – alle ord som er helt kynisk anti-humane! Som om mennesker var en slags parasit, og man har for mange af dem. Så det er helt utroligt.

På den anden side understreger Kina og afrikanerne, at det der forener dem er et dybt venskab. Husk på, at Winston Churchill sagde, at dette er helt umuligt, fordi man ikke kan have venskab mellem lande, kun “interesser”. Og selvfølgelig, hvis man har et neoliberalt, neokonservativt etablissement, så er det naturligvis sandt. Men hvis man rækker ud efter en forståelse mellem folkeslagene, hvis man respekterer det smukke i de andre landes kulturer, så kan kærlighed udvikle sig! Man kan udvikle venskab, fordi man indser, at Gud har skabt Verden smuk på mange måder, så, når man kender disse andre kulturer, er man beriget. Xi Jinping siger, at formålet med alt dette er lykke for alle.

Tænk bare på at for den geopolitiske fraktion, fordi de er vant til at tænke i geopolitiske termer, er det enten amerikanske interesser eller EU's interesser versus Kina, imod Rusland; og i mellemtiden Europa mod USA: Så, hvis man har de geopolitiske briller på, tror man naturligvis, at det er den

eneste måde, og man kan ikke forestille sig, at menneskeheden er i stand til at skabe et helt andet system af menneskelige relationer.

Et godt eksempel er at se på forskellen i tænkning – og jeg mener at dette var en af de smukkeste muligheder for at se forskellen i tankegangen – nemlig det svar som Xi Jinping gav for nylig, som respons på et brev fra otte professorer fra Akademiet for de Fine Kunstarter i Kina, hvor disse professorer spurgte ham: “Hvor stor betydning tillægger du spørgsmålet om æstetisk dannelse?” Og Xi Jinping sagde, at den æstetiske dannelse i uddannelsen af studerende har den højeste betydning indenfor stor klassisk kunst, fordi målet med æstetisk dannelse er at skabe smukke sind.

Se, det er netop et af de absolutte formål for Schiller Instituttet – i Friedrich Schillers tradition – at vi vil have folk til at udvikle smukke sjæle! Og for Schiller er en smuk sjæl og et smukt sind det samme.

Tænk nu på hvordan den amerikanske ungdom behandles. Narkotikaepidemien, selvmordsraten, fortvivlelsen, ideen om ikke at have en fremtid – og man får en klar ide om, hvad problemet i virkeligheden er; og jeg tror, at også præsident Trump ved det. Han har allerede sagt, han vil af med denne epidemi med stofmisbrug, men de nuværende kampe, som han er involveret i, har gjort det meget vanskeligt for ham at gøre det.

Se på forandringerne i verden: man har Rusland og Kina i en strategisk alliance, og på Vladivostok-topmødet vil de uddybe deres regionale samarbejde i henhold til Volga-Yangtze mekanismen. Samtidig afholder Rusland sammen med Kina den største militærøvelse i Fjernøsten. Så, man ser de to potentialer: Det er meget klart, at Rusland og Kina bygger en ny verden, men de gør det også meget klart, at de ikke lader sig skubbe til side. De vil ikke starte en krig, men de gør det også særdeles klart, at de ved hvordan de skal forsvare

sig.

Så jeg tror, at folk i Vesten skal gøre sig deres holdning klar: Enten tager Vesten – USA og Europa – del i det nye paradigme, eller også går vi i retning af en konfrontation, hvilket, hvis det eskalerede, med al sandsynlighed vil betyde udslettelsen af civilisationen. Og dette er den virkelige problemstilling ved midtvejsvalget. Det er ikke, hvad folk tror – dette eller hint, det er *dette*, og jeg er helt enig med Willy Wimmer i, at hvad der står mellem tredje verdenskrig og os alle sammen, er Donald Trump. Hvis han sættes ud af embedet på den ene eller anden måde, vil jeg ikke give to øre for verdensfreden.

Hvis man ser på hysteriet hos visse demokrater, som førhen plejede at være fornuftige, er det gået helt galt! Jeg mener, for mig er Robert Reich et eksempel. Reich, der, da han var arbejdsminister i Clinton-administrationen, nogle gange plejede at sige ganske anstændige ting om økonomi. Men han skrev for nylig en kronik, hvor han sagde, at vi skal tilintetgøre Trump! Dette præsidentvalg bør tilintetgøres fra historiens hukommelse, det burde aldrig være sket! Man taler ikke på den måde, medmindre man er besat og drevet fra forstanden, og mange af disse folk har sagt lignende ting.

Der er en anden fare: Og det er, at 10 år efter den finansielle krise i 2008, er vi igen på et punkt af potentielt sammenbrud af det monetære system, men på en meget større skala. Den tidligere cheføkonom for 'Bank of International Settlements', William White, som er en ganske god økonom – vi har studeret hans arbejde igennem nogen tid – kom for nylig ud og sagde, at eftersom ingen af årsagerne fra 2008 er blevet fjernet, er der til hver en tid en risiko for et økonomisk sammenbrud. Jean-Claude Trichet, som er den tidligere præsident for den Europæiske Centralbank mellem 2003-2011, har netop sagt det samme. Han sagde, at der er fare for et sammenbrud. Og mange andre advarer om, at et sådant finansielt sammenbrud kan finde sted selv før midtvejsvalget i USA.

Hvis dette sker, ender vi naturligvis i kaos, og ud af kaos ville der komme krig. Hvad Trichet foreskriver som et hjælpemiddel er mere af den samme gift, som han udsprede i hans tidligere stilling, nemlig flere "strukture reformer," flere stramninger, mere reduktion af lønninger og lignende ting, men der findes faktisk en løsning. Og vi er nu på det punkt, hvor Lyndon LaRouche, som den 25. juli 2007, en uge før den sekundære gældskrise i USA brød ud, advarede, og i en video som kan ses på på internettet sagde, at dette finansielle system er håbløst konkurs, og at der intet i verden kan gøres for at redde det, medmindre man helt reformerer det og går efter Glass-Steagall – går efter et nyt Bretton Woods system. Han sagde, at alt hvad vi ser blot er forskellige aspekter af dette konkursramte system, som manifesterer sig – hvilket skete i 2007 med gældskrisen og i 2008 med Lehman Brothers. Og eftersom centralbankerne absolut intet gjorde for at afhjælpe det, har vi nu en situation, hvor virksomhedernes gæld, gældsætningen generelt, den såkaldte 'reverse carry trade' – da Federal Reserve forsøgte at hæve renten bare en lille smule, begyndte valutaerne for 'emerging countries' at falde, praktisk taget uden bund; så man har hele dette minefelt, hvilket kan føre til en fuldstændig eksplosion i de kommende uger. [https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.html]

Kina er opmærksom på dette. De har i nogen tid krævet en ny finansiell international styring, og de har indført en lov, der forbyder spekulation og faktisk forbyder kinesiske investorer at involvere sig i internationale spekulative aktiviteter. Dette er en af de ting man skal overveje i lyset af den amerikanske handelskrig mod Kina, de amerikanske sanktioner mod Rusland, de sekundære sanktioner mod europæerne, der er ramt af disse sanktioner, alt imens andre diskuterer at erstatte dollaren som verdens førende valuta, og gå ind i handel med deres nationale valutaer ved hjælp af den tyrkiske lira, den russiske rubel, den kinesiske yuan/renminbi, og

dette finder allerede sted i mange dele af verden.

Problemet er, at det ikke virker. For hvis man ikke inkluderer USA i en løsning på dette problem, vil alle disse smukke forsøg fra andre lande på at etablere forskellige relationer muligvis ikke fungere, fordi hvis der er kaos i det transatlantiske finansielle system, tror jeg ikke, at USA ville acceptere sin egen undergang på samme fredelige vis, som Sovjetunionen endelig opløstes i 1991. Jeg tror, at potentialet for at USA får en borgerkrig – hvilket mange europæiske analytikere har advaret om i den seneste periode, med den utrolige mængde af våben, der er i landet, herunder automatgeværer, at faren for, under kaotiske betingelser ved et sammenbrud, at der kunne udbrude borgerkrig i USA, samtidig med at en stor krig bryder ud på en global skala.

Det er derfor, at den eneste måde – og det er blevet sagt af min mand for mange år siden – er at have en Ny Bretton Woods-aftale, at gå tilbage til det punkt, hvor Nixon tog den forkerte vej, den 15. august 1971, da han afkoblede dollaren fra guldstandard og opløste fastkurssystemet, hvilket i virkeligheden var begyndelsen på denne helt overdrevne deregulering af markederne, som har ført til den nuværende kasino-økonomi. Så man er nødt til at gå tilbage til det punkt, gå tilbage til et system med faste valutakurser, men det skal forbedres, hvilket er grunden til, at vi kalder det "Nyt Bretton Woods. Fordi, mens Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at bruge "20. århundredes metoder" for at afslutte kolonialismen i udviklingslandene, var Bretton Woods-systemet under Truman meget påvirket af Churchill, og det er derfor, at når vi taler om det Nye Bretton Woods, så siger mange mennesker i Afrika og andre lande: "Åh nej! Vi vil ikke have det, fordi det giver os så mange ulemper!" Derfor siger vi et *Nyt Bretton Woods*: en tilbagevenden til den slags system, hvor det ikke er spekulanternes maksimale profit, men almenvellet for folket, der skal være formålet med økonomien.

Min mand har mange gange sagt – og hvis man tænker over det,

giver det absolut god mening – at for at slippe af med de magtstrukturer, City of London og Wall Street, som regerer Vesten i dag, og som i virkeligheden også står bag disse krigsprovokationer og mange andre ting – er den eneste måde hvorpå man kan opveje dem, at indgå en fire-magts aftale. Der er brug for en kombination af USA, Kina, Rusland og Indien, muligvis med Japan, med en åben invitation til verdens øvrige nationer, men man har brug for en kernekombination, som er stærk nok til at kunne erstatte det Britiske Imperiums system med et internationalt kreditsystem baseret på det amerikanske system for økonomi efter Alexander Hamiltons principper. Denne kombination skal indføre en global Glass-Steagall, begyndende med en bankopdeling; derefter skal der oprettes en nationalbank i hvert land; retten til at udstede kredit gives tilbage til de suveræne stater og regeringer; udstedelse af kredit, som er øremærket til investeringer i den fysiske økonomi; og oprettelse af et globalt system baseret på forpligtelsen til et samarbejde om statslige kreditter mellem suveræne nationer.

Et nyt Bretton Woods-system, som det var tænkt af FDR, ville udvikle tredjeverdenslandene, ikke med "20. århundredes metoder" men med 21. århundredes metoder, ved at tillade disse lande at tage skridt til et niveau af fuld udvikling, ved at øge deres produktivitet, levestandard, levetid og tillade dem at tage del i videnskab og teknologi på højeste niveau.

Folk siger, at dette er utopisk, at det ikke kan ske. Men det er ikke sandt! Rammen herfor eksisterer allerede i form af Bælte og Vejinitiativet, som er i færd med at blive til Verdens Landbroen. Der er allerede et globalt samarbejde om transportnetværk, der forbinder kontinenter gennem korridorer, tunneller, broer, i luften, på land, over havet. Og det er helt klart allerede begyndt med bygningen af infrastruktur, som verden lider enormt under manglen på. Der er en enorm mangel på infrastruktur, ikke kun i udviklingslandene, men også i Vesten, og jeg – jeg er her til morgen kommet fra New

Jersey til New York – og jeg siger udtrykkeligt "især i USA!"
Jeg forstår ærlig talt ikke, hvordan I bærer jer ad... [latter].

Hvordan kan I rejse på disse veje med huller i? Hvis man har et rygproblem, får man rystet sine knogler for hver anden meter; men folk er også rasende, det er farligt – to timer om morgenen, to timer om aftenen, i nogle tilfælde endnu mere. Og det er irrationelt! Det er helt vanvittigt! Og jeg forstår ikke hvorfor folk ikke gør oprør imod det, at vi ikke vil have det! Dette snyder os for vore liv!

Hvis man for eksempel sammenligner det med hurtigtog-systemet i Kina; hvis I nogensinde har planer om at være turister i Kina, skal I rejse med hurtigtog-systemet. De kører nu med 320-330 km/timen. De kører jævnt, de flyver gennem landskabet. De er stille; de ryster ikke, for de er bygget rigtig godt. Og så bygger de en hurtigtog-forbindelse mellem alle storbyer i Kina. Det går fra Shanghai til Beijing, det varer lidt mindre end fem timer. Til Nanjing, fire timer. De dækker nu et område på størrelse med New York og New Jersey – nemlig trekanten mellem Beijing, Tientsin og Hebei provinsen – og de omlægger det hele og sætter hurtigtog ind; til transporten internt i byerne kører der langsomme maglev-magnettog, som kun går 150 km/t, og som meget hurtigt kan stoppe. Det smukke ved maglev er, at de har en meget hurtig acceleration, så de kommer op på topfart på 10 sekunder, og man falder tilbage i sædet, fordi teknologien er sådan, at det tager af sted og straks er man fremme. Så for intern bytrafik er dette helt perfekt.

Det er klart det som vi også har brug for her. Jeg tror, at man behøver et transportsystem i USA, der forbinder Philadelphia, Boston, New York, Chicago, Detroit, Vestkysten, og Texas gennem et netværk af hurtigtog-systemer. Vejsystemet er helt forældet! Amerika har 250 km hurtigtog! Et sted mellem New York og Boston mener jeg der er en strimmel på 200 km, hvor man kan køre 250 km/t, og det er det hele. Så der er *intet*! Men man burde have det! [bifald]

Forskellen er, at infrastrukturinvesteringer ikke kan foretages af private interesser. Fordi de private interesser ønsker at have vejafgifter, man skal betale 15 \$ for Lincoln Tunnellen, og så betaler man 8 \$ for et andet stykke vej. Der er nu steder på Beltway omkring Washington, hvor man på visse tider af dagen betaler 40 \$ for et par miles! Dette er vanvittigt! Hvad det betyder, er naturligvis at ikke alle har råd til det, så mange biler kører fra motorvejen, tager sidevejene, som bliver overbelastede, og alt i alt er det kvælende for økonomien. Så systemet med vejafgifter er en anden af disse vanvittige ting, fordi det ikke er meningen, at infrastruktur som sådan skal give overskud, men at det burde udgøre de omgivende rammer for at industrien kan blomstre.

Det er her, at vi virkelig må mobilisere, for jeg tror, at præsident Trump nok har den rette hensigt med indførelse af toldtakster på visse kategorier af industrielle produkter som stål, aluminium og andre ting. Og jeg tror han har en rigtig tilskyndelse, at han ønsker at undgå fejlene fra tidligere administrationer, som har outsourcet produktion til billige arbejdsmarkeder, men det er ikke det rigtige at gøre. Jeg forsøger at forsvare Trump, og jeg er nok en ud af bare to personer i Tyskland, der tør tale om betydningen af at Trump ikke taber valget – men jeg tror, at han går virkelig forkert her. For hvis man vil have en fire-magtsaftale, hvis man vil have venskab mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre lande, skal man ikke starte en handelskrig. Jeg har talt med alle kinesiske kontakter – eller mange af dem i den seneste periode, og de er alle ekstremt opbragte, og siger, at dette gør ondt på alle: Det gør ondt på de amerikanske forbrugere, der skal betale de forhøjede priser; det fører ikke til den rette form for teknologisk innovation i nye industrier i USA, og det er bare en straffeaktion – det opfattes som en straftold rettet imod højteknologiske områder for at stoppe 'Made in China 2025'. Dette skaber ondt blod, og det har at gøre med 'Thukydides' fælde', spørgsmålet om hvorvidt USA tillader Kinas opstigning, eller om der vil komme en ny

verdenskrig ud af det. Og det er sådan, at mange mennesker i Kina ser det.

Og efter min mening er der en meget bedre måde at gøre det på: Nemlig en fire-magtsaftale om at oprette dette Nye Bretton Woods-system, for at skabe en ny kreditmekanisme, og så have kineserne til at investere i infrastrukturen i USA. Kina har for omkring 1 billion \$ i amerikanske skatkammerbeviser. Og tilbuddet fra Kina, fremsat af premierminister Li Keqiang, er, at Kina bruger disse værdipapirer til at investere i infrastruktur i USA, og tilbyder 'joint ventures' i andre lande og derved forøger størrelsen på kagen: Ved at øge handelen slipper man af med [u-]balancer på denne måde. Det er klart, at der er visse mennesker der ikke bryder sig om dette, men det er den rationelle løsning.

Er det muligt at få en sådan aftale? Hvad folk heller ikke tænker over er, at den kinesiske økonomiske model er meget tæt på det amerikanske system for [politisk] økonomi. Og hvis man ser på Friedrich List – Friedrich List arbejdede sammen med Mathew og Henry Carey; han tilbragte flere år i USA, og han skrev mange værker om forskellen mellem de amerikanske og britiske økonomiske systemer. Det forholder sig tilfældigvis sådan, at han lige nu, ifølge *Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ)* i 2011, og mange andre rapporter, er den mest populære økonomiske teoretiker i Kina. Den amerikanske journalist og forfatter Chalmers Johnson noterede sig, at List har meget mere indflydelse i Asien end både Adam Smith og Karl Marx. Og Kinas model kunne faktisk godt kaldes en 'neo-Hamiltonsk' eller 'neo-List '-model med kinesiske egenskaber.

Hvis den amerikanske præsident – som tidligere har udtalt, at han kan lide det amerikanske økonomiske system, og at han planlægger at gennemføre Glass-Steagall – hvis Trump ville indvilge i at deltage, kunne USA engagere sig i investeringer i højteknologisk eksport til deltagerlandene i Bælte og Vejinitiativet. Og selvom denne eksport ikke altid ville bringe det største overskud, ville det føre til stigende

omsætning for produktionssektoren med de mest avancerede kapitalgoder i USA, hvilket vil forårsage en kontinuerlig bølge af innovation, som på den måde øger produktiviteten i den amerikanske økonomi. Så, som et biprodukt af sådanne eksporter, ville innovationshastigheden og forbedringen af teknologien i USA stige, og dermed forøge den produktive arbejdskraft, og ved at øge produktionen af kapitalgoder til eksport ville USA hurtigt vende eftervirkningerne af outsourcing af produktion og de-industrialisering. Og eftersom de hurtigste vækstrater findes indenfor rumforskning, og da fællesskab om rumrejser desuden er menneskeheds fremtidige mission, skal vi koncentrere os om udvikling af Månen og Mars, og på denne måde forene os som én samlet menneskehed.

Så vi er nødt til at ændre den måde vi tænker på. Tænk ud af boksen. Hvis man betragter tysk politik indefra, tror man at man befinder sig på et psykiatrisk hospital. Folk siger, "dette er min holdning til din holdning", og de debatterer helt meningsløse spørgsmål – og jeg hader at fortælle jer det, men i USA ser det ud på stort set samme måde.

Tænk på hvordan menneskeheden bør være om 100 år. Nutidens vision om at sende astronauter til Månen og Mars vil snart realiseres. Det er ikke et spørgsmål om 'hvis', men et spørgsmål om 'hvornår.' Så lad os koncentrere os om spørgsmål, som hvordan man kan skabe betingelser for at leve på ISS (den internationale rumstation –red.), at bo i landsbyer på Månen, og endelig på Mars.

Vi bør tænke på vores nutid ud fra et fremtidigt perspektiv om Schillers universal-historie: Hvordan vil vi gerne ses på af vores børnebørn og oldebørn? Er vi den humane kraft, den generation, som påbegyndte og bidrog til omdannelsen af verden til et nyt paradigme, der afsluttede kolonialisme, og som fik menneskeheds historie ledt ind på ideen om den ene menneskehed?

Tilbage til ideen om *punctum saliens* i historien, det

afgørende punkt, hvor hele det moralske potentiale fremkaldes for ikke at historien skal slutte i en tragedie, men derimod skabe en ny, smukkere periode med menneskelig civilisation. Det er hvad der for tiden er vores situation. Så lad os i denne forstand arbejde ud fra standpunktet om ånden i den Ny Silkevej for at blive til virkelige mennesker, og lad dette – i Percy Shelleys betydning – blive til den sande tidsånd.

Aldeles miskrediteret Russiagate-kup må lukkes ned for menneskehedens skyld. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche 27. september 2018

Schiller Instituttet den 25. september – I sidste uges webcast gennemgik Helga Zepp-LaRouche betydningen af præsident Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede 'Russiagate'-

dokumenter relateret til det amerikanske justitsministeriums/FBI's kupforsøg imod ham. Frigivelsen af disse dokumenter – kombineret med afsløringerne fra George Papadopoulos, der fortalte Fox News, at det var briterne og deres australske modparter, der udpegede ham som mål ved at plante løgnene om russernes 'hacking' – tilvejebringer beviser, der kan føre til ikke alene en opbrydning af det britisk-styrede kup, men også til at sende gerningsmændene fra Obamas efterretningsapparat i fængsel for indblanding i præsidentvalget.

Den hysteriske reaktion fra gerningsmændene – herunder direkte intervention fra de britiske og australske regeringer, der kræver, at der ikke frigives noget – førte til en udsættelse af udførelsen af Trumps ordre. Men præsidenten gav en forsikring for, at de vil blive frigivet. På trods af de eksplosive konsekvenser af Trumps ordre dækker de vestlige medier det ikke. De vælger i stedet at køre nonstop dækning af påståede seksuelle teenage-eskapader af højesteretskandidat Kavanaugh, sammen med den igangværende bevidst provokerende og forvirrende historie om, hvorvidt kupdeltager Rod Rosenstein – vicesstatsadvokaten, der udpegede Mueller som specialundersøger, og som har foreslået at bruge den 25. forfatningstilføjelse til at fjerne Trump – har sagt op, eller vil blive fyret. En sådan dækning er designet til at desorientere læserne og seerne, i et øjeblik hvor klarhed er afgørende.

Og mens dette udfolder sig er FN's generalforsamling trådt sammen midt i betydelige diplomatiske initiativer, som vil afgøre om det nye paradigme forbundet med Kinas Bælte- og Vejinitiativ vil afslutte æraen med geopolitiske destabiliseringer og krige.

Lyt med på fru LaRouche webcast i denne uge, hvor hun giver den nødvendige klarhed for at mobilisere med henblik på at afslutte kupforsøget, og dermed sætte en endelig stopper for imperialistisk geopolitik.

Stormagtssamarbejde for at vende tilbage til de westfalske principper

Leder fra LaRouchePAC sept. 26 2018—Den igangværende generalforsamling i FN i New York er ved at blive et vigtigt forum for en tilbundsgående drøftelse af de afgørende ideer om ledelse, som er nødvendig for at sætte en stopper for æraen med britisk geopolitik og globalisering, og frem for alt for at fastlægge principperne for fysisk økonomi, der kræves for menneskehedens overlevelse.

Ikke mindst det vigtige input fra LaRouche-bevægelsen – både i gaderne udenfor FN og blandt de delegationer, der er indenfor – af LaRouches videnskab om fysisk økonomi og hans opfordring til oprettelsen af et nyt Bretton Woods gennem en konkursbehandling af det nuværende døende system.

Som en del af denne diskussion havde Kinas halvofficielle Global Times i går en leder om præsident Donald Trumps tale til FN's generalforsamling, der roste hans forsvar for national suverænitet, men tilføjede at dette skal gå hånd i hånd med lighed mellem suveræne stater. "Historisk set blev begrebet suverænitet og lighed blandt nationer født på samme tid i Den Westfalske Fred, en fredsaftale der først indførte og sikrede lighed af national suverænitet," bemærkede lederen.

En anden leder i de kinesiske medier, i China Daily, omtalte nødvendigheden af USA og Kinas samarbejde om at skabe en win-win fremtid for hele menneskeheden, og understregede at den

reelle fare med gengældelses-handelssanktioner og andre konflikter ikke er detaljerne i hvert enkelt problem, men "det stigende dræn af gensidig velvilje", som de forårsager. Dette er et punkt som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i forholdet mellem USA og Kina: at det nære samarbejde, skabt af Trump og Xi Jinping, er af afgørende betydning for at løse den strategiske krise, og at begge sider må kæmpe for at bevare det – især med Trump i skudlinjen af et igangværende britisk kupforsøg.

Zepp-LaRouche understregede også i dag i hendes ugentlige tysksprogede webcast, at den farligste akilleshæl i hele den strategiske situation fortsat er det fallerede derivat-tyngede transatlantiske finanssystem, som kan implodere når som helst. Det er derfor endnu mere presserende, understregede hun, at ledere af alle nationer forstår, at virkelig rigdom ikke er aktiemarkedet eller andre finansielle instrumenter, men snarere at reel fysisk-økonomisk rigdom skabes af menneskesindets kreative evner, på en måde der er unikt forklaret af Lyndon LaRouche.

‘Singapore-Modellen’ med stormagtssamarbejde for fred og udvikling lever i bedste velgående; det gør London ikke

Leder fra LaRouchePAC 21. september 2018 – Hvert hjørne af planeten bliver nu revet med af den politiske, økonomiske og

kulturelle forandring, som Kinas Bælte og Vej-Initiativ har igangsat – og de ideer der ligger til grund for denne politik.

Det sker på den koreanske halvø, hvor den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins tre dages besøg i Nordkorea er ved at føre til nye gennembrud for fred og udvikling, i hvad der formentlig var verdens farligste brændpunkt, før præsident Trump og formand Kim modigt mødtes i juni 2018 og iværksatte, hvad Helga Zepp-LaRouche kalder "Singapore-Modellen".

Det er på vej i Europa, hvor Italiens regering – fra Beijing – har meddelt at: "Vi er meget glade for at være det eneste G7-land, der har gennemført så avancerede forhandlinger om Bælte og Vej-Initiativet", og at de planlægger at få forhandlet en aftale med Kina på plads, inden året er omme. Og hvor Ungarns premierminister Viktor Orbán "gav EU fingeren" ved at rejse til Moskva for at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin.

Det er i gang i Mellemamerika og Caribien, hvis nationer bruger Kinas samarbejde med Afrika som en model for, hvad de håber at opnå, når de deltager i Bælte og Vej-Initiativet. Det foregår også i USA, selvom de involverede oftest ikke genkender sammenhængen. Da Donald Trump besejrede Hillary Clinton, det britiske etablissemments ophøjede efterfølger til Barack Obama, karakteriserede Lyndon LaRouche straks dette som en international udvikling – ikke en national – det var en del af den samme globale proces, der havde ført til Brexit-afstemningen i Storbritannien. Til trods for den mest ondskabsfulde løgnagtige kampagne mod det amerikanske præsidentskab siden fængslingen ved lynjustits og falske anklager af Lyndon LaRouche i 1989, væltede Donald Trump skakbrættet ved at oplyse, at han ville frigive de dokumenter, der vil bevise det britiske fingeraftryk bag hele kupforsøget imod ham. Hvert træ i skoven kunne falde, efterhånden som disse dokumenter kommer frem i dagens lys: Hele det britiske kontrolapparat over USA, som har været på plads siden mordet på JFK og tidligere, kunne meget vel blive afmonteret.

Er det en overraskelse, at der er udbrudt fuldstændig politiske krigsførelse i Washington og i udenlandske hovedstæder for at forsøge at stoppe Trump fra at handle? Kan det undre, at Storbritannien og dets medsammensvorne lancerer bølge efter bølge af sanktioner og angreb på Rusland og Kina for at forsøge at bringe dem til standsning, eller i det mindste forhindre Trump i at arbejde med disse regeringer? Er det en overraskelse, at de liberale medier er drevet til vanvid for at blokere for nogen rigtige nyheder om Trumps frigivelse af hemmeligt stemplede dokumenter, eller om Korea, eller Bælte og Vej-Initiativet, med endeløse pornografiske fortællinger om dommer Kavanaughs påståede ungdommelige sidespring?

Men allermest alarmerende for den britiske imperialistiske tankegang, er spredningen af de ideer, der ligger til grund for den nye globale renæssance, som er etableret omkring Den nye Silkevej. Hvad er disse ideer? De blev kortfattet udtalt af den kinesiske præsident Xi Jinping i sin tale den 25. juli til BRICS-topmødet: "Videnskab og teknologi, som de primære produktive kræfter, har givet uudtømmelig fremadrettet kraft til den menneskelige civilisation I den igangværende nye runde af videnskabelig og teknologisk revolution og industriel transformation vil nye ting uundgåeligt komme frem og erstatte det gamle I lyset af nye muligheder og af ny videnskab og teknologi, har hvert land lige rettigheder til udvikling. De, der ikke holder sig ajour med tendensen i tiden, vil sakke bagud og blive irrelevante."

Ingen kyndige borgere kan undlade at genkende aftrykket fra Lyndon LaRouches tankegang og et halvt århundrede af strategiske interventioner i sådanne formuleringer. Tilbage i 1983 skrev LaRouche i sin banebrydende sønderlemmende afvisning af Romklubbens forfalskede "grænser for vækst", offentliggjort under titlen "Der er ingen grænser for vækst":

"Mennesket er fundamentalt forskelligt fra dyrene Mennesket har potentialet til fornuft, evnen til at gøre kreative

opdagelser, der fremmer dets videnskabelige erkendelse og omdanner sådanne videnskabelige fremskridt til teknologiske fremskridt. Vi er i stand til at opdage, med stigende perfektion, de lovlige universelle principper, som bestemmer universel skabelse, og at mestre naturen med stigende kraft.”

Dette er dagens strategiske tema.

Erklæring fra Pressesekretæren i Det Hvide Hus

Pressesekretærens kontor i Det Hvide Hus udsendte følgende erklæring fra pressesekretæren, som vi bringer her i sin helhed:

ERKLÆRING FRA PRESSESEKRETÆREN

Udstedt den: 17. september 2018.

Efter anmodning fra en række udvalg i Kongressen og af hensyn til gennemsigtighed, har præsidenten instrueret direktørens kontor for national efterretning og justitsministeriet (herunder FBI) med henblik på at imødekomme frigivelse af følgende materialer: (1) siderne 10-12 og 17-34 i juni 2017, ansøgning til FISA-retten i sagen om Carter W. Page; (2) alle FBI-rapporter om interviews med Bruce G. Ohr, forberedt i forbindelse med Rusland-undersøgelsen; og (3) alle FBI-rapporter af interviews udarbejdet i forbindelse med alle

FISA-ansøgninger om Carter Page. Desuden har præsident Donald J. Trump instrueret justitsministeriet (herunder FBI) til offentligt at frigive alle uredigerede tekstbeskeder, der relaterer til Rusland-undersøgelsen af James Comey, Andrew McCabe, Peter Strzok, Lisa Page og Bruce Ohr.

Ifølge pressemeddelelser mandag aften vil dokumenterne blive frigivet "hurtigt", hvor FISA-ansøgningen kommer først sammen med FBI-interviews af Bruce Ohr og Carter Page. Det forventes at tekstbeskederne vil tage længere tid at frigive.

Denne dramatiske handling fra præsidenten foregår samtidig med, at en storjury i District of Columbia overvejer strafferetlige anklager mod tjenestemænd for at lække hemmeligt stemplede oplysninger fra Russiagate-undersøgelsen til nyhedsmedier, ifølge udbredte presseforlydender.

Efter alt at dømme, vil frigivelsen af disse dokumenter gøre det muligt for offentligheden for første gang at få indsigt et klart billede af det mest skræmmende politiske misbrug af magt i amerikansk historie. Obama-administrationen, der handlede på foranledning af den britiske regering, var opsat på at ødelægge Donald Trumps kandidatur på vegne af hans modstander, Hillary Clinton, ved hjælp af allennationale sikkerheds- og retshåndhævelsesmæssige beføjelser i USA til at gøre det, og derefter at ødelægge hans præsidentskab.

Britisk efterretningstjeneste producerede, via MI6's Christopher Steele, et politisk smædeskrift mod Donald Trump, som blev betalt af Hillary Clinton. Steeles beskidte dossier hævdede, at Trump havde forbryderiske forbindelser til Rusland, og at Putin havde kompromitteret ham. Ved fire forskellige lejligheder gik ansatte ved Obamas justitsministerium til den tophemmelige FISA-domstol, der er oprettet i henhold til loven i 1978 om overvågning af udenlandske efterretninger, for at opnå en fuldstændig overvågning af Trumps frivillige kampagnedeltager Carter Page, og gennem ham, af selve Trumps kampagne. Ifølge Steeles

forsætligt falske påstand var Carter Page en central figur i Trump/Moskva-forbindelsen.

De samme tjenestemænd i justitsministeriet vidste, da de fremsatte ansøgningen, at Steeles dossier var falsk med hensyn til Page. De underrettede aldrig retten om, at Steeles oplysninger var blevet betalt af Hillary Clinton, Trumps modstander, og at de aldrig havde været bekræftet, som krævet ved FISA-procedurer.

Trump i FN: Institutionerne har fejlet – vi skal gøre alle nationer store

Leder fra LaRouchePAC 25. September 2018 – Præsident Donald Trump talte på FN's Generalforsamling i dag. Efter at have taget æren for sine bedrifter igennem de første to år – især udvidelsen af produktion og jobskabelse i USA – udvidede han derefter sit "gør Amerika stort igen"-slogan, idet han gentagne gange understregede den afgørende betydning af hver nations kultur og værdier i forhold til at skabe fred og udvikling internationalt. Som han sagde med hensyn til narkotikabanderne og menneskehandlerne i Latinamerika: "I sidste ende er den eneste langsigtede løsning på migrationskrisen at hjælpe folk med at skabe en mere håbefuldst fremtid i deres hjemlande. Gør deres lande store igen"

I over 50 år har Lyndon LaRouche identificeret den krise, som

menneskeheden i det 20. århundrede, og stadig i dag, står over for, som den fortsatte eksistens af de nedarvede imperialistiske institutioner, der er oprettet og ledet af (og til fordel for) det britiske imperium og dets finansielle institutioner. Dette omfatter den elendige WTO (World Trade Organisation), der håndhæver "frihandelspolitikker", der tjener til at fastholde de tidligere koloniserede nationer i evig fattigdom, og sikre at de aldrig opnår industrialisering. Det omfatter sådanne imperialistiske domstole som Den Internationale Straffedomstol (ICC), der udelukkende anvendes til at straffe de afrikanske og andre udviklingslandes ledere, der nægter at følge diktaterne fra deres tidligere koloniale herrer. Det omfatter mange af FN's agenturer, der udgiver sig for at være håndhævere af "menneskerettigheder", men som faktisk bruges til at retfærdiggøre økonomiske og militære indgreb mod suveræne stater under Tony Blairs imperialistiske "ansvar for at beskytte"-doktrin (R2P, Responsibility to Protect, red.)

Efter 16 år med Bush og Obamas underdanighed til London er der endelig en præsident, der har modet til at gå i lag med disse institutioner og at insistere på, at menneskeheden kan gøre det bedre. Ligesom præsident Trump har fastholdt sin insisteren på, at USA skal være venner med Rusland, har også hans åbne afvisning af den britiske "globalisering" – der er oprettet for at opretholde imperiet – gjort briterne og deres aktiver i USA, som kører det britiske kupforsøg mod præsidenten, rasende. Deres panik er tydelig, da den åbenlyse britiske rolle i kupforsøget, der fra starten af blev identificeret af LaRouche og EIR, ikke længere kan skjules. George Papadopoulos, et af målene for Muellers undersøgelse, tog i sidste uge bladet fra munden, og sladrede om briterne og deres "Five Eyes"-kontrol over kuppet mod Trump. I mandags sagde den tidligere amerikanske statsanklager for Washington DC, Joseph DiGenova, på WMAL-radiostationen, at "Storbritannien er centrum for konspirationen om at ramme Donald Trump, Carter Page og George Papadopoulos", alt imens

han pegede på både MI6 og GCHQ, som han identificerede som "Storbritanniens hoved-efterretningsoperation".

Trump har decideret forkastet frihandelspagterne, fupnummeret med "global opvarmning", ICC, "menneskerettigheds"-mafiaen og den imperialistiske opdeling af "øst mod vest"- alt sammen skabt af imperiet, for at påtvinge diktater fra London og Wall Street over suveræne nationers rettigheder. Forsvaret af disse rettigheder, som var frugten af den Westfalske Fred og den europæiske renæssance, kræver den endelige afslutning på imperiet og den geopolitiske tænkning, som ligger bag.

LaRouches 'Politiske Action Committee' afholdt i dag en demonstration i forbindelse med FN's Generalforsamling, og bød delegerede fra hele verden velkommen med en smuk plakat, der bar teksten: "Salige er Fredsmagerne" med billeder af Trump, der udveksler håndtryk med Vladimir Putin, Xi Jinping og Kim Jong- Un. I sin tale undsagde Trump Iran, idet han hævdede, at de er sponsorer for terror og undertrykker deres eget folk. Det skal genkaldes, at Trump i sin tale sidste år ved samme FN-begivenhed skældte ud over "Rocket Man" Kim Jong-Un som en trussel mod menneskeheden. Dette er Trumps stil. I et tweet i dag sagde han, at Irans præsident Hassan Rouhani ikke havde accepteret hans invitation til at mødes, men at "han måske gør det en skønne dag i fremtiden – jeg er sikker på at han er en helt igennem elskværdig mand." Præsident Rouhani sagde i sin tale, at dialogen er mulig og nødvendig, samtidig med at han forkastede Trumps afvisning af JCPOA. En sådan dialog er nødvendig hvis den betændte krise på tværs af det såkaldte Mellemøsten skal løses – ikke stykke for stykke, men i vidt omfang, inklusiv den syriske krise og den israelsk-palæstinensiske konflikt. Dette ville fratage briterne deres primære 'hanekampplads', ligesom den koreanske fredsproces har forpurret de imperialistiske bestræbelser på at tvinge asiatiske nationer og andre til at "vælge side," frem for at slutte sig sammen i Ånden af Den Nye Silkevej.

LaRouchePAC-demonstrationen uddelte også appellen: "Lederne

for USA, Rusland, Kina og Indien skal skabe en ny Bretton Woods!" Appellen identificerer den ventede eksplosion af den finansielle boble i Vesten, samt den voksende panik i Europa i takt med at EU selv falder fra hinanden. Trump fortsætter med at sammenblende aktiemarkedet med den reale økonomi, hvilket vil komme tilbage og hjemsøge ham, især hvis børsboblen eksploderer før det afgørende midtvejsvalg – en fare, som briterne muligvis beslutter at fremprovokere netop af den grund. Det kunne løses, hvis Trump handlede nu sammen med de andre nationer i "Fire-Magts"-gruppen og andre, der vælger at deltage, og indkaldte til en Ny Bretton Woods-konference for at gennemføre den nødvendige internationale omorganisering af finanssystemet i henhold til Hamiltons principper, som præsenteret i LaRouches foreslåede fire love.

**Sejr over det desperate
Britiske Imperium er nu inden
for rækkevidde!**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche 20 september
2018**

Begyndelsen af videoen:

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges webcast med vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche. Der var et par

afsløringer i de sidste par dage, som faktisk former et helt nyt potentiale for den strategiske situation, især at overvinde kuppet i USA, med præsident Trumps frigivelse af hemmelige dokumenter. Jeg tror det er vigtigt, at vi starter med det, fordi det er i overensstemmelse med hvad vi har opfordret til, nemlig frigivelse af hele historien om, hvem der står bag dette, og hvorfor. Kan du opdatere os på dette emne?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at dette er den vigtigste strategiske udvikling, fordi, som vi har sagt mange gange, mens lande i verden allerede er på vej mod et helt nyt sæt af internationale relationer, omkring den Nye Silkevej og et win-win samarbejde, er det også klart, at det hele afhænger af USA: Afhængig af hvordan den indre situation i USA udvikles, tror jeg, at det er et spørgsmål om krig og fred. For to uger siden nævnte vi Willy Wimmers erklæring, som jeg er enig i, hvilket er, at den eneste ting som står mellem os alle og 3. Verdenskrig er personen Trump. Og det er ikke en fuld opbakning af Trump, det er bare den virkelighed, som de mennesker der har været involveret i et kupforsøg mod ham, sammen med den britiske regering og den britiske efterretningstjeneste, disse er krigsmagere, og det er de folk der presser på for fuldstændig konfrontation med Rusland og Kina.

I denne strategiske sammenhæng er det meget vigtigt, at mindre end syv uger før midtvejsvalget, frigiver præsident Trump faktisk mange hemmeligt stemplede dokumenter vedrørende FISA-rettens garantier baseret på den svigagtige cirkulation af Steeles dossier, en rigtig efterretningsoperation, og også en masse e-mails, men også interviews med 70 individer involveret i affæren.

Selvom dette endnu ikke er offentligt, vil det blive offentligt, og nu vil det komme for Kongressen, og vi skal i grunden vente til de behandler alle disse oplysninger, og det kommer ud. Det er meget klart, fra gerningsmændenes reaktion,

at Trump virkelig har ramt det absolutte ømme punkt. Der er en helt hysterisk reaktion fra lederne af det demokratiske parti, Nancy Pelosi, Chuck Schumer, Adam Schiff, Mark Warner og andre, og de siger dybest set, at "under ingen omstændigheder må disse oplysninger blive frigivet. Dette risikerer kildernes liv, osv.", sagde Pelosi, og alle de tidligere intelligentschefer er alle kommet ud med skrig og skrål. De indrømmer alle, at præsident Trump har autoritet til at gøre det, så alle disse forbrydelser vil blive offentliggjort.

Den britiske efterretningstjenestes rolle vil være helt krystalklar: At der ikke var aftalt spil med Rusland, men der var skam et kriminelt aftalt spil mellem det demokratiske partiapparat, efterretningslederne fra Obama-administrationen, og en fremmed magt, nemlig, Storbritannien. Jeg mener, at Trump har helt ret, da han sagde, at dette vil være en af de stolteste bedrifter i hans præsidentskab, fordi hele dette apparat var en form for kræft, der har skadet USA i meget lang tid. Så det er stort. Det er virkelig skandaløst, at noget, som meget vel kunne være den største skandale i USA's historie, ikke bliver rapporteret bredt af de internationale medier. Hvis de rapporterer det, er det kringlet og har et spin, og normale mennesker, der ikke undersøger sagen i dybden, har ingen chance for at forstå betydningen af dette. Jeg ved det ikke forholder sig sådan i USA, men for eksempel de tyske medier, jeg kiggede virkelig efter, og de har næppe noget om det overhovedet, hvilket fortæller dig, at det ikke bare er fake news, som de rapporterer, det er især undertrykkelsen af virkelig væsentlige historier, som er hvordan de forsøger at manipulere befolkningen. Så det er stort.

SCHLANGER: Helga, selv i USA, efter første dag faldt dækningen drastisk, i betragtning af vigtigheden af dette. {The Hill} lavede et interview med Trump, hvor han kommenterede om den største skandale, men det er værd at nævne, at Pelosi, Schumer, Warner, Schiff-brevet, i grunden var en appel til

efterretningsvæsenet, DOJ, Justitsministeriet og FBI, om at trodse Trumps ordre og skabe en potentiel forfatningsmæssig krise. Den anden del af dette er LaRouche PAC's offentliggørelse af de britiske dokumenter, e-mails, kommunikation mellem briterne og folk som Brennan og Clapper og andre: Det er de andre brikker, som stadig mangler at falde på plads.

ZEPP-LAROUCHE: Ja; men jeg tror, at den første brik allerede er faldet på plads, og jeg finder det ganske interessant at det var George Papadopoulos, af alle mennesker, som angiveligt var personen, der udløste hele denne undersøgelse pga. fuldskab på en bar i London. Han fortalte, at der var russisk hacking af demokraternes computere; så denne Papadopoulos gav for to dage siden et langvarigt interview på Fox TV. Jeg vil opfordre alle vore seere og lyttere til at gøre anstrengelsen og lytte til dette, fordi det er virkelig afslørende.

Grundlæggende sagde han, at han blev snydt, at han blev lokket ind i dette ved en kombination af australsk, britisk, tyrkisk og amerikansk efterretningstjeneste; at han blev fanget i dette, og nu lægger han kortene på bordet. Og han siger det er briterne, det er australierne, der forresten er mere eller mindre det samme, på grund af Five Eyes-forbindelsen blandt landene i det britiske statssamfund. Papadopoulos siger stort set, at alt dette var et setup, og at det var briterne. Dette er virkelig vigtigt, og folk burde virkelig lytte til det, fordi det var, så vidt jeg ved, en af de såkaldte forudsætninger for at hele skandalen brød ud, og nu vender han omkring og siger: Jeg blev vildledt, jeg blev lokket ind i dette. Hvis dette fortsætter, vil vi se flere ting, og samtlige kongresmedlemmer, der undersøgte dette, udtalte: hvis det amerikanske folk kendte til omfanget af denne forbrydelse, ville de blive virkelig berørte. Dette kunne blive den store forløsning i amerikansk historie.

Se resten på engelsk på videoen ovenover.

Opdel Danske Bank: Hvad er Glass/Steagall-bankopdeling? Fra arkivet.

Schiller Instituttet har kørt en kampagne i mange år for at indføre Glass/Steagall-bankopdeling i alle nationer. F. eks. stillede aktivister fra Schiller Instituttets Venner op til folketingsvalg i 2013 udenfor partierne med det berømte slogan: "Glass-Steagall – eller kaos".

"En Glass/Steagall-bankopdeling vil fritage staten og skatteyderne for at skulle dække insolvente bankers spillegæld. Vi vil opdele bankerne i banker, der kun laver normal ind- og udlånsaktiviteter, og som vil have et statsligt sikkerhedsnet, og investeringsbanker a la Saxo-bank, der må leve på egen risiko. Realkreditlån skal igen adskilles fra bankerne og yde billige realkreditlån til kunderne i stedet for være en malkemaskine for bankerne. Der skal ikke længere være »banker, der er for store til at gå ned«, som får bail-out, i form af statslige bankhjælpepakker, eller bliver hjulpet af bail-in-aktioner, som den på Cypern, hvor bankerne får lov til at stjæle bankkundernes penge..."

Klik her for at læse mere om Glass/Steagall-bankopdeling fra Schiller Instituttets kampagneavis 16 fra 2013 (html-versionen), eller læs pdf-versionen nedenfor.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Bankadskillelse sættes på dagsordenen i Danmark som reaktion på den største bank-hvidvaskningssag i Europa.

København, 21. september 2018 (EIRNS) – Den Danske Bank, den kæmpestore systemisk vigtige bank i landet, hvor 30 % af befolkningen har konti, er blevet fanget i en gigantisk hvidvaskning af penge i datterselskabet i Estland fra 2007 til 2015. Banken fremlagde onsdag den med spænding ventede undersøgelsesrapport, som den havde hyret et advokatfirma til at udarbejde, og afslørede at mindst 230 milliarder dollars (ca. 1.460 mia. kr.) er blevet hvidvasket gennem banken, hovedsagelig af 6.200 kunder, hvoraf mange er russiske, ud af de i alt 15.000 udenlandske kunder i den estiske filial.

Den russiske centralbank advarede faktisk banken i 2007 om, at de mistænkte kriminelle elementer i Rusland var involveret i hvidvaskning af penge gennem Danske Banks estiske filial, men der blev ikke gjort noget. Omkring samme tid meddelte den estiske finansielle tilsynsinstitution banken om deres mistanker, men intet skete. Og der var andre efterfølgende advarsler. Danske Bank havde købt datterselskabet af finske Sampo Bank i 2007.

Som en kommentar til den aktuelle skandale bemærkede formand Tom Gillesberg fra Schiller Institutet i Danmark, at det vestlige finansielle system var meget glad for at modtage pengestrømme fra det tidligere Sovjetunionen i 2000'erne og ignorerede advarslerne, og at skandalen nu bruges som ammunition til at pege fingre af russerne.

Dette er nogle af konsekvenserne: Selskabets administrerende direktør har trukket sig tilbage, sagen er blevet videregivet til bagmandspolitiet i Danmark, otte ansatte i den estiske filial er blevet anmeldt til politiet, det danske Finanstilsyn fornyer deres undersøgelse, og den danske økonomiminister og de fleste partier i Folketinget har øget bøderne for hvidvaskning med 8 gange.

Men det vigtigste resultat har været at sætte bankadskillelse på dagsordenen, noget som Schiller Instituttet i Danmark har krævet i årevis. Det venstreorienterede parti i Folketinget, Enhedslisten, har opfordret til bankseparation, herunder i en tv-debat i aftes i bedste sendetid, og den konservative Jyllands-Posten, Danmarks største avis, havde en lederartikel i går, som afsluttede med at sige:

“Langt bedre havde det været, om der politisk var grebet ind mod bankernes volumensyge og skabelsen af såkaldt ”finansielle supermarkeder”, hvor kvantitet var vigtigere end kvalitet, og som har skabt finansinstitutioner så store, at samfundet ikke kan tillade, at de går ned.... Det er den virkelige skandale.”

Disse begivenheder har fundet sted en uge efter omfattende dækning i de danske medier, der reflekterer over de 10 år efter finanskrisen i 2008, herunder to meget hårdtslående franske tv-programmer om Goldman Sachs og HSBC, der begge havde interview med Nomi Prince, blandt mange andre. Konklusionen var, at problemerne kun er blevet værre.

Schiller Instituttet i Danmark intensiverer nu kampagnen for Glass-Steagall, som vi er kendte for, herunder valgkampen ført af Schiller Institut-aktivister i 2013 med sloganet “Glass-Steagall – eller kaos”.

Læs artiklen om Glass/Steagall-bankopdeling fra Schiller Instituttets kampagneavis 16 fra 2013.

Bemærkninger af Dennis Speed til Schiller Instituttets mindekoncert med instituttets kor den 11. september i St. Antonius af Padua Kirke i New York

Vi er samlet her, ikke for at mindes en tragedie, men for at afværge den. Selv når vi samles her i aften, som det var tilfældet for 17 år siden, slås der på krigstrommerne af en gruppe af mennesker i verden, som spænder over forskellige nationer og agenturer, der søger at presse USA til et angreb på Syrien. Et Syrien, som sammen med Rusland og også med bistand fra USA, har reduceret og inddæmnet de kræfter betydeligt, som nogle gange kaldes Al-Nusra, andre gange kaldes al-Qaeda, men altid passende kaldes onde, der var en del af udførelsen af angrebene her for 17 år siden. Angreb, hvor denne kirke og flere andre områder i dette kvarter fungerede som fristed, som nødhjælps-hospitaler, og i nogle tilfælde som stedet, hvor den sidste olie blev givet.

Og det er vores situation i aften. Det er vigtigt at {sige} det, fordi vi er forledt til at tro, i vores verden, at tragedien er en nødvendighed. Det er den ikke. En amerikansk statsmand, en

senator ved navn Richard Black, er for nylig i sidste uge vendt tilbage fra Syrien. Han talte direkte med præsident Assad, og han forsøger, ikke egenhændigt, men meget modigt, at afværge krig. Han er ansat på livstids ved militæret,

tidligere kampsoldat og veteran fra Vietnam-krigen, fløj over 200 luftmissioner der, og han har været involveret i den amerikanske efterretningstjeneste i mange årtier. Og som han sagde i et interview, som han gav for nylig, kunne han som kampsoldat ikke vende ryggen til sit flag, marineinfanteriets flag, for at tillade at USA endnu en gang forsøger at udføre en blind, forkert intervention. Og i dette tilfælde, ville skæbnens ironi være, at i en sådan intervention ville det være USA som yder luftstøtten til samme al-Nusra og Al-Qaeda-styrker, der deltog i 9/11 angrebet.

Hvornår vil krigen ophøre? Krigen vil ophøre, når menneskeheden vokser op. Beethoven, som vi nogle gange har nævnt, sagde: Hvis folk tog min musik seriøst, ville der ikke være krig. Og i det program, vi har sammensat for denne aften, forsøger vi at trække på, egentlig ikke forskellige genrer af musik, men på det klassiske princip i musik. Det klassiske princip accepterer ikke, at tragedien er uundgåelig. Ja, der er græske tragedier, og de er klassiske stykker; men så er der værkerne af digteren Friedrich Schiller. For eksempel i den græske tragedie, som citeret af Robert Kennedy, der, i anledning af mordet på Martin Luther King, sagde: "Selv i vores søvn, vil smerter, som ikke glemmes, falde dråbe efter dråbe på hjertet, indtil til sidst, i vores fortvivlelse, mod vores vilje, visdom kommer, gennem den forfærdende nåde af Gud," og ja, det var synspunktet hos Aeschylus. Men der er en anden indsigt, og det er anskuelsen hos digteren Friedrich Schillers, der sagde:

+++”Et formål, som højere Fornuft, har undfanget, at mænds trængsler trang, ti tusind gange besejret, kan aldrig være forladt.”+++

Formålet med oprettelsen af USA var at skabe frihed, og frihed til tænkning, som forudsætning for statsborgerskab. Og krig, specielt krig der anvendes af finansielle og andre kræfter mod menneskeheden, er en gift for denne frihed.

Formålet med USA, og formålet som denne idé blev udbredt og vedtaget over hele verden, betyder, at Amerika ikke er et sted, det er en idé. Denne idé er hvad vi ønsker at styrke i aften, fordi når vi bringer mennesker sammen, og vi bruger musik for at komme ud over det hverdagsagtige, det banale, det bogstavelige, det didaktiske, ideologiske, - kan de bedste sider af vores sind blive parate og væbnet til at vælte vore egne ønsker om uvidenhed, og blindhed.

Som en mand sagde engang, der er ingen rigtige mysterier, der er kun blindhed. Og blindhed kan altid overvindes af sandheden. Men for at befæste velmenende mennesker, der måske har mistet deres retning, skal sandheden nogle gange ikke tales – men synges. Og vi håber, at vi i aften, når vi står her for at ære dem der døde ved bunden af World Trade Center, og dem der er døde efterfølgende på grund af sygdomme og på grund af deres tapre indsats den dag, vi håber, at det vi gør her i aften for at forny vores engagement, og engagement i selve USA, via idealet om frihed, kan fortsætte gennem skønhed, i stedet for krig.

Møde i Sotji om sikkerhed i Syrien

Efter et møde i Sotji om sikkerhed i Syrien meddelte Ruslands præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan, at der ikke vil komme et almindeligt overgreb mod Idlib i øjeblikket mod terroristerne, men der vil være et samarbejde mellem den syriske regering, Rusland og Tyrkiet for at isolere jihadierne dér, samtidig med at man beskytter civilbefolkningen så meget som muligt. Dette er et betydeligt slag mod den britisk ledede mobilisering for krig i Syrien.

Krigspartiet har hævdet, at ethvert syrisk regeringsovergreb mod Idlib-terrorister – som er medlemmer af al-Qaida og dets forlægninger – ville være grundlag for USA, Storbritannien og Frankrig til at rette angreb mod Syrien, hvilket muligvis kunne udløse en fuldstændig krig. Putin har således overlistet krigshøgene. Selvom de ikke er jaget på flugt, har han afsløret dem. Hvad der ikke er afklaret på denne front er imidlertid, om det kan lykkes de britiske styrker at foretage et gasangreb under falsk flag på civile i Syrien og placere skylden hos Assad-regeringen, og fremskynde militær gengældelse. Et sådant angreb har været i forberedelse i flere uger, og forberedelserne til det er blevet observeret og dokumenteret af den russiske regering i advarsler til det internationale samfund.

**POLITISK ORIENTERING den 20.
september 2018:
Stormagtskonfrontation i
Syrien afværget og
den britiske hånd bag
kupforsøg imod Trump
afsløres//
Opdel Danske Bank og alle**

andre

Video:

Lyd: 1. del:

Lyd: 2. del:

Schiller Instituttets Konference: Mod en fire-magts-aftale om et “nyt paradigme” for udvikling. Se også 2. del. [Klik her.](#)

Konference den 13. september 2018

Panel 1, med Helga Zepp-LaRouche og Jason Ross

Helga Zepp-LaRouche er hovedtaler på konferencen og giver en unik indsigt i den dynamiske kamp mellem den “Nye silkevejs Ånd”, som svæver hen over verden, præget af de seneste udviklinger i Indien og Pakistan, og på topmøderne mellem USA, Sydkorea og Nordkorea, versus tilhængere af det gamle geopolitiske paradigme, der fortsat giver næring til konflikter. Jason Ross beviser efterfølgende, at Kinas massive investeringer i infrastruktur i nationer i Afrika virkelig er gavnlige for begge parter. Konferencen fastlægger evnen til at afværge tragedien i denne skelsættende begivenhed i menneskets

historie, og til at skabe et "Nyt Paradigme" af medmenneskelige relationer.

Panel To, med Senator Black, Jim Jatras og Roger Stone
Det andet panel indeholder delstatssenator Richard Black (R-VA10), James George Jatras, den tidligere amerikanske diplomat, Dmitry Polyanskiy, stedfortrædende fast repræsentant for den Russiske Føderation til FN, Roger Stone, som er rådgiver for Trump-fraktionen i det Republikanske Parti og Helga Zepp-LaRouche. Senator Black og James Jatras leverer skarpe advarsler om risikoen for at USA intervenserer på al-Qaeda's side i konflikten i Syrien Idlib-provinsen. Mr. Polyanskiy giver et kort, men rammende budskab, der garanterer for at forhandlingerne fortsætter mellem USA og Rusland. Roger Stone præsenterer sin unikke baggrund i det Republikanske Parti og beundring for LaRouches kamp for et retfærdigt økonomisk system. En livlig spørgerunde, der involverer Fru LaRouche, Jason Ross fra det første panel, Roger Stone samt publikum følger efter panelet.

Mere om Putins planer ved 'Eastern Economic Forum'

Putins tale på det Østlige økonomiske Forum i Vladivostok, som endte i dag, rejser nogle interessante spørgsmål. Forummet blev afholdt på Russky-øen, som i 2010 havde en befolkning på kun 5.360 mennesker. Russky-øen er hjemsted for Det Fjernøstlige Forbundsuniversitet og det sydlige spændvidde af Russky-broen, verdens længste kabelbrudte bro, der forbinder øen med fastlandsdelen af Vladivostok. Det er klart, at

præsident Putin har til hensigt at gentage en version af hvad han i 2014 gjorde med byen Sotji ved Sortehavet, nær den anden ende af Rusland vældige udstrækning. Dengang blev russerne chokerede over, at det havde kostet 50 milliarder dollars at være vært for OL, men Putin sagde, at det i sidste ende ville gavne Sotji og Rusland, og det har det gjort – hvilket selv Washington Post har indrømmet. Investeringerne har muliggjort Sotji at blive et helårs opholdssted, snarere end blot et sommer-badested. Der var seks og en halv millioner besøgende i 2017.

Putin har til hensigt at udnytte det Østlige økonomiske Forum til at gøre Vladivostok, og især Russky-øen, til et stort center for videnskab og teknologi for hele Nordøstasien. (Nordøstasiatisk samarbejde og med-udvikling var et stærkt tema for kinesiske, syd- og nordkoreanske samt japanske repræsentanter i Vladivostok.)

Putin sagde: “Vi mødes her på Russky-øen ved Det Fjernøstlige Forbundsuniversitet, hvor vi har til hensigt at starte et uddannelses- og forskningscenter i verdensklasse og udvikle det yderligere. Dette omfatter selvfølgelig opførelsen af en teknologipark og en ‘mega-videnskabelig’ forskningsfacilitet, der vil muliggøre løsning af helt nye grundlæggende videnskabelige og anvendte videnskabelige opgaver indenfor lægemidler, materialevidenskab og andre sfærer.”

“Jeg mener, at vores store virksomheder og virksomheder, der er involveret i fjernøstlige projekter, som Rosneft, Gazprom, Rosatom og Roscosmos, luftfarts-industrielle virksomheder og andre, bør bygge deres tekniske faciliteter, forskning og udviklingscentre på Russky-øen. Regeringen og den øverste ledelse af disse virksomheder bør betragte dette som en direkte instruktion.”

Mere bredt sagde Putin, at Ruslands ‘fjernøsten’,

som førhen har været tilbagestående, nu har fået en "ny rolle" som "lokomotiv for den nationale økonomi, innovationer og kultur," og som "vil fortsætte med at udvide sig i de kommende år. "Forbedringer i livskvaliteten vil muliggøre, at en region med faldende befolkningstal, kan stabilisere sig og begynde at vokse.

Aftaler til en værdi af 42,07 milliarder dollar er blevet underskrevet på 'Eastern Economic Forum'

Mere end 6.000 delegerede besøgte det fjerde 'Eastern Economic Forum' i Vladivostok, som bød på 100 forretningsmøder i løbet af 11.-13. september. Derudover er 175 aftaler for i alt 2,9 billioner rubler, eller 42,07 milliarder dollar, blev underskrevet ifølge Jury Trutnev, den russiske vicepremierminister og præsidentens befuldmægtigede udsending til det 'Fjernøstlige føderale Distrikt'. "Kl. 09:00 (lokal tid) var 175 aftaler til en værdi af 2,9 billioner rubler blevet underskrevet. Hvis vi genkalder tallene fra de foregående fora – på det første forum nåede tallet 1,3 billioner rubler, det andet 1,8 billioner rubler; det tredje 2,5 billioner rubler," sagde han ifølge TASS.

Disse projekter omfatter oprettelsen af minedrift og industriel virksomhed baseret på det malmrige Baimsky-område i Chukotka; den asiatiske investeringsfond GenFund investerer i de fjernøstlige projekter under det russiske 'agro'-holdingselskab Rusagro og gødningsfabrikken Nakhodka;

leverancer af 100 SSJ-100 russiske regionale passager-jetfly til Aeroflot; og opførelsen af en omladningsterminal til Novatek LNG (Liquid Natural Gas, flydende naturgas -red.) ved Betjevinskaya-bugten i Kamtjatka.

“Inden for rammerne af forummet blev der afholdt 100 forretningsmøder med fire hovedtemaer: støtteværktøjer til investeringer, prioriterede områder i Fjernøsten, globale fjernøstlige samarbejdsprojekter samt skabelse af livsbetingelser for mennesker ... 6.002 delegerede og 1.300 repræsentanter for massemedier deltog i konferencen,” sagde han.

Trutnev udtalte også til Sputnik, at Rusland vil undersøge omkostningseffektiviteten ved opførelsen af en bro mellem den russiske ø Sakhalin og Hokkaido, den nordligste af Japans hovedøer.

“Vi har for nærværende forskellige vurderinger af lastbasis. Vi vil forsøge at udligne evalueringerne. Det er svært at forudsige ‘cost recovery’ af et stort investeringsprojekt. En vanskelig proces er i gang,” sagde Trutnev på sidelinjen af ‘Eastern Economic Forum’.

Putin har tilbage i juli beordret den russiske regering til at studere planer for at bygge en bro fra det russiske fastland til Sakhalin-øen, hvilket giver særlige vanskeligheder. Men disse to broer tilsammen ville gøre Japan til en kontinental stat!

Idet han talte om Ruslands initiativ til en fredsaftale med Japan, bemærkede Trutnev: “Freden skaber fundamentet for relationerne ... Det er ikke et spørgsmål om udveksling ... vi vurderer ikke den økonomiske effekt her.”

Storbritannien forsvarer al-Qaeda på årsdagen for 11. september!

Trump havde ret i at ville forlade Syrien

Schiller Instituttet forbliver mobiliseret imod de åbenbart britisk ledede forsøg på at organisere et britisk-fransk-amerikansk missilangreb mod Syrien og de russiske styrker, der befinder sig der, hvad enten det sker ved at bruge et kemisk angreb under falsk flag eller selv uden påskud af kemiske våben. Truslen om krig mellem de to førende atommagter er fortsat alvorlig. Schiller Instituttets repræsentanter og samarbejdspartnere har fået pressedækning i Sydvestasien i de seneste dage, idet de har afsløret det falske flag under falsk foregivende og den britiske hensigt om at starte krig. Ulf Sandmark fra Sverige og Odile Mojon fra Frankrig rejste til Homs, Aleppo og Palmyra i Syrien og holdt en pressekonference i Palmyra med syriske embedsmænd for at præsentere fredsalternativet – at bringe Bælt- og Vejinitiativet til Mellemøsten og Afrika for genopbygning og økonomisk udvikling. Kun få dage forinden afslørede senator fra Virginia, Richard Black, under et besøg i Syrien kraftigt det planlagte påskud med 'kemiske våben', for hvad der egentligt er et NATO-angreb på russiske og syriske styrker, der forsøger at fjerne al-Qaida fra Syrien.

Idlib-provinsen, som Storbritannien forsøger at kyse Syrien og Rusland til ikke at røre, styres i høj grad af en al-Qaida-styrke. Højtlydt jammer er kommet fra britiske

FN-repræsentanter, ledet af ambassadør Karen Pearce i Sikkerhedsrådet: Ingen militær indsats mod terroristerne i Idlib; ingen genopbygning af Syrien, ingen "Marshall"- eller "Bruxelles-plan"; amerikanske styrkers besættelse af det nordøstlige Syrien skal være på ubestemt tid. De amerikanske og franske FN-ambassadører efterplaprede Pearce.

Ironien forbundet med en truende verdenskrig for at beskytte al-Qaida på den. 11. september 2018 er forfærdelig. Og dette udspiller sig mens præsident Trump var i Pennsylvania og roste modet hos passagererne på Flight 93, og alle dem der reagerede på 11. september-angrebet (United Airlines Flight 93 var det fjerde fly, der blev kapret som en del af terrorangrebet den 11. september 2001 -red.) Og mens New Yorks NBC-TV Channel 4 News gav den bedste sendetid til Schiller Instituttets koncert-mindehøjtidelighed til ære for ofrene for angrebet d. 11. september.

Trump havde ret med hensyn til at tage de amerikanske tropper ud af Syrien; og det er stadigvæk det rigtige at have et samarbejde med den russiske præsident Putin for at løse dette problem.

De fortsatte angreb og kupforsøg mod præsidenten – med samme hovedrolleindehaver, Robert Mueller, der som FBI-direktør dækkede over de klare saudi-britiske forbindelser til angrebet den 11. september – skyldes netop præsidentens orientering for samarbejde med de andre stormagter Rusland og Kina.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, taler i dag på en vigtig konference i New York City, sammen med Senator Black og diplomatiske repræsentanter, og fortsætter dermed denne mobilisering. Fru LaRouche vil kræve fire-magts-samarbejde – USA, Rusland, Kina, Indien – for nye monetære arrangementer formet efter Franklin D Roosevelts Bretton Woods, og et nyt paradigme for udvikling baseret på

Bælt- og Vej, "Verdens Landbro"-modellen.

Denne weekend markerer også 10-året for Lehman Brothers 'konkurs', der udløste et globalt økonomisk sammenbrud. Centralbankerne har "reddet" London og Wall Street med en meget større ubetalelig gældsboble end den der bristede dengang, i form af den såkaldte "Emerging Markets Currency Crisis" (valutakrisen i de såkaldte voksende markeder -red), der er en budbringer om et truende nyt transatlantisk nedbrud.

Dette skal stoppes, for i stedet at redde det nye paradigme for udvikling. Den eneste sikre måde at gøre det på er, hurtigt at bryde de store banker op ved at genindføre Glass/Steagall-loven i USA og Europa. Det vil føre til de andre "love", som Lyndon LaRouche har foreslået som værende nødvendige, herunder oprettelse af institutioner for nationale kreditter til infrastruktur i form af en "Ny Bretton Woods"-aftale.

Frem for alt skal det amerikanske præsidentskab forsvares mod det britisk anstiftede kup, og krigsfraktionen kastes ud, herunder ved midtvejsvalget om kun syv uger.

**60 nationer deltager i Putins
'Eastern Economic Forum',
alt imens Storbritannien**

forsøger at starte en krig med Rusland i Syrien

Leder fra LaRouchePAC den 12. September 2018 – Det Russiske Center for Forskning i Syrien meddelte i dag, at arabiske og amerikanske tv-kamerahold er blevet sendt til Jisr al-Shughur i Syriens Idlib-provins for at påbegynde optagelserne af det planlagte 'false-flag' angreb med kemiske våben, som er blevet forberedt af britiske aktiver med det formål at trække præsident Donald Trump ind i et militært angreb på Syrien. Russerne har overfor FN, OPCW og det amerikanske udenrigsministerium fremlagt beviser for den planlagte iscenesættelse af et angreb, men briterne, franskmændene og neokonservative i USA gentager til bevidstløshed, at Syrien planlægger et kemisk våbenangreb, og at der vil komme et totalt militært angreb på Syrien, så snart det sker. Det faktum at der for regeringen absolut ikke er noget militært formål med at dræbe nogle få civile med kemiske våben, bliver negligeret for blot at gentage til det kvalmende, at Assad er et monster, der dræber sit eget folk. Den kendsgerning at Idlib stort set er under kontrol af terrororganisationer, som er forbundet med al-Qaida, som i dag for 17 år siden myrdede uskyldige i New York, Washington og Pennsylvania, er en ironi der ignoreres af krigsfraktionen, som er villig til at slutte sig til den samme al-Qaida for at vælte endnu en vestasiatisk regering, der ikke udgør en trussel mod nogen. Det ignoreres, at en sådan invasion kunne starte en krig med Rusland og Kina, hvilket kunne betyde enden på civilisationen, som vi kender den.

Det egentlige mål for dette britiske skræksscenario er faren, i deres øjne, for at præsident Trump vil følge op på sin hensigt om at etablere venlige forbindelser med præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping.

I Rusland i dag, i den fjerntliggende østlige by Vladivostok, er 6.000 politikere og erhvervsledere fra 60 lande forsamlet

for at deltage i det fjerde årlige 'Eastern Economic Forum' (EEF), der er organiseret af præsident Putin. Konceptet er, at det store russiske 'fjernøsten' udgør en ny grænseegn for hele Asien – og faktisk for hele verden, hvis de vælger at deltage. EEF følger præcist en uge efter det historiske forum for Kina-Afrika-samarbejde (FOCAC), der blev beværtet i Beijing af præsident Xi, med tilstedeværelse af alle på nær en enkelt af de afrikanske nationer, næsten alle repræsenteret af stats- og regeringschefer.

Hvad der demonstreres af disse to internationale fora er, at flertallet af verdens nationer og mennesker vender sig til Rusland og Kina som ledere af et nyt paradigme, en håbefuld fremtid baseret på transformation af fattigdommen og underdanigheden hidrørende fra koloni- og nekolonial-tiden til en æra af fred og udvikling over hele verden. Til talsmændene for imperiet – både i Storbritannien og i USA og Europa – opfattes denne håbefulde fremtid for menneskeheden som dødsens farlig, selve imperiets endeligt. Den kendsgerning, at præsident Trump ønsker at være en del af det nye paradigme, og afviser de særlige bånd ('special relationship' -red.) med Perfidious Albion ('briterne' -red.), er årsagen til både det britiske kupforsøg mod USA's præsident og den vanvittige provokation for krig mod Syrien og potentielt mod Rusland.

I mellemtiden er den amerikanske økonomi i opsving, set i forhold til det sidste årti, som reaktion på stimuleringen gennemført af Trumps skattelettelser, told på stål og aluminium og nedskæringer på både reguleringer og de sindssyge miljømæssige begrænsninger baseret på falsk klimavidenskab. Men den økonomiske boble på over en milliard dollars, der er skabt gennem årtier med spekulation og trykning af penge, vil ikke forsvinde alene gennem vækst, og truer med at trække verdensøkonomien ned når den brister.

Trump's hensigt med at være venner med Putin og Xi er derfor essentiel, ikke blot for fred, men også for udvikling. Kun denne kombination af store nationer og store kulturer kan skabe en ny Bretton Woods-konference, der kan gøre en ende på

Casino Mondial ('verdenskasinoet', det nuværende finanssystem -red.) og etablere et nyt globalt finansielt system baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er vores opgave. Som Friedrich Schiller skrev i sit digt 'The Artists' (kunstnerne): "Menneskets værdighed er lagt i dine hænder, oprethold den! Den falder med dig! Med dig vil den rejse sig!"

Rusland advarer om at filmoptagelser af falsk "kemisk angreb" er påbegyndt

LaRouchePAC den 11. September 2018 – Det russiske forsvarsministerium erklærer, at filmoptagelsen af det falske kemiske våbenangreb i Syrien nu er begyndt – et falsk angreb, der rent faktisk blev iscenesat af terrorister, der er i opposition til den syriske regering – med henblik på at starte en krig. Yderligere to baggrundsartikler ledsager LaRouchePAC's eksklusive interview med Senator Black, der advarer mod en fiasko i Syrien for hele menneskeheden. 'Veterans Intelligence Professionals for Sanity' (en organisation af tidligere amerikanske efterretningsfolk -red.) offentliggjorde den 9. september et brev til præsident Trump, der opfordrer ham til at arbejde sammen med Rusland for at erklære en præventiv fred i Syrien og ikke at støtte resterne af Al-Qaida, Isis i Idlib.

Senator Black gav også et interview til Sputnik News.

Mens begge artikler giver yderligere oplysninger om aktører i USA, der er ude for at fange præsident Trump i at begå en fatal fejl i Syrien, leverer de ikke det 'punch', som kun I, de amerikanske vælgere, der stemte for denne præsident, kan

give. Ring til det hvide hus: 202-456-1111. Fortæl at din stemme handlede om ikke at fortsætte de vanvittige mellemøstkrige, der har slidt vores ungdom, vores formue og vigtigst af alt vores hellige ære. Fortæl præsidenten, at han skal fyre enhver, der foreslår krig i Syrien. Det er de samme folk, der står bag kupforsøget mod præsidenten.

Bolton taler om et større anglo-fransk-amerikansk angreb på Syrien, til gengældelse for kemiske våben

LaRouchePAC den 10. september 2018 – Den amerikanske nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton talte i dag i stærke vendinger om muligheden for et angreb på Syrien, denne gang større end tidligere – og sammen med briterne – som gengældelse for enhver påstand om at Damaskus bruger kemiske våben. Bolton talte til journalister, efter en tale han gav ved Den Internationale Straffedomstol. Boltons seneste ord er endnu et bevis på, hvad ‘Veteran Intelligence Professionals for Sanity’ (en organisation af tidligere amerikanske efterretningsfolk - red.) advarede om i går i deres notat til præsident Trump: “Hvis du ønsker en bredere krig, har Bolton sat dig på det rigtige spor.”

Som det blev citeret af Reuters og andre medier sagde Bolton: “Vi har forsøgt at formidle det budskab i de seneste dage, at hvis der kommer en tredje brug af kemiske våben, vil svaret blive meget stærkere.” Desuden kan jeg sige, at vi har været i samråd med briterne og franskmændene, som sluttede sig til os

i det andet angreb, og de er også enige om, at endnu en brug af kemiske våben vil resultere i et langt stærkere svar.

Bolton afblæste enhver ide om et angreb med kemiske våben under falsk flag. "Ruslands regering og andre har sagt, at vi giver autorisation til at al-Qaida kan bruge kemiske våben og forsøge at knytte det til Syriens regering. Det skal i propagandaens historie i det 20. og 21. århundrede være en af de mest uhyrlige påstande, som jeg kan komme i tanke om."

Som det blev citeret af Reuters og andre medier sagde Bolton: "Vi har forsøgt at formidle det budskab i de seneste dage, at hvis der kommer en tredje brug af kemiske våben, vil svaret blive meget stærkere." Desuden kan jeg sige, at vi har været i samråd med briterne og franskmændene, som sluttede sig til os i det andet angreb, og de er også enige om, at endnu en brug af kemiske våben vil resultere i et langt stærkere svar.

Bolton afblæste enhver ide om et falsk-flag angreb med kemiske våben. "Ruslands regering og andre har sagt, at vi giver autorisation til at al-Qaida kan bruge kemiske våben og forsøge at knytte det til Syriens regering. Det må i propagandaens historie i det 20. og 21. århundrede være en af de mest uhyrlige påstande, som jeg kan komme i tanke om."

**Forsvar en præsident for fred
—
imod krigsfraktionens forsøg**

på kup

Leder fra LaRouchePAC den 10. september 2018 – Enhver der ikke lider under det nu velkendte “Trump forstyrrelsessyndrom” kan se, at præsident Donald Trump har begyndt på at fjerne den 60-årige trussel om atomkrig over den koreanske halvø, noget der alene og i sig selv ville være en større bedrift for en enhver præsidentperiode. Det er ligeledes indlysende, at en neo-konservativ krigsfraktion, anstiftet af London og britisk efterretningstjeneste, forsøger at tvinge præsidenten ind i, som minimum, en krigskonfrontation med Rusland i Syrien – en væsentlig bestanddel af et kup for at tvinge ham ud af embedet.

Denne krigsfraktion vil ikke acceptere præsident Trumps afvisning af USA's geopolitik som den eneste, britisk styrede, dominerende supermagt, samt regimeskiftekrige efter forgodtbefindende. Så de nægter at acceptere det amerikanske folks valg af ham som præsident.

Ligesom den juridiske snigmorder Robert Mueller var medvirkende, da han som FBI-direktør var med til at igangsætte vicepræsident Dick Cheney's katastrofale krig i Irak, bruges Muellers forsøg på justitsmord på Præsident Trump til at starte krig om Syrien. Det kunne føre til atomkrig, med de mange russiske, britiske og amerikanske marinefartøjer. der er samlet og udfører øvelser samtidig i det østlige Middelhav ud for Syrien.

I denne krise er intet vigtigere end at have USA under ledelse af en præsident, der er forpligtet til fredelige stormagtsrelationer med Rusland og Kina og venlige udvekslinger med deres ledere, uanset handelstvister. Den “anonyme klumme-forfatter” i administrationen – hvis han er ægte – udgør faktisk en trussel imod den nationale sikkerhed. Han/hun/det truer med, at krigsfraktionen forsøger på at overtage Det hvide Hus indefra, fra en fredspræsident, der

også stadig er åben for en anti-Wall Street-politik, for infrastruktur og investeringer, hvilket han førte valgkampagne på.

Med et afgørende valg om bare få uger er det amerikanske folk nødt til at mobilisere for at forsvare præsidenten mod dette kup. EIR og LaRouchePAC leverer våbnene til afsløringen af krigsfraktionen og våbnene til en økonomisk politik til at besejre Wall Street og City of London.

Publikationen American Banker har netop advaret Wall Street om, at "populisme" truer med et pludseligt politisk 'comeback' for Glass-Steagall-loven, og minder om at både kandidater og Præsident Trump offentligt har taget det i betragtning. Den såkaldte "valutakrise på de fremvoksende markeder" truer med et internationalt sammenbrud af virksomhedsgæld og en finansiell nedsmeltning.

Glass-Steagall-bankseparation og massiv kredit til højteknologisk infrastruktur er derfor i bund og grund forbundet med nødvendigheden af fredeligt amerikansk samarbejde med stormagterne Kina og Rusland. Dette er sammensmeltningen af EIR's grundlægger Lyndon LaRouches "Fire Love" for økonomisk fremgang med Bælt- og Vejinitiativet fra Kina, som bliver en verdensomspændende fornyelse af vigtig, basal økonomisk infrastruktur.

Alt dette står på spil i indeværende valgperiode.

Vil amerikanske styrker

hjælpe Al-Qaida i Syrien på årsdagen den 11. september ?

LaRouchePAC den 9. september 2018 – Senator Richard Black fra Virginia rapporterer om hans netop afsluttede 6-dages tur til Syrien, herunder hans møde med præsident Bashar al Assad. Black siger, at hvis USA, Storbritannien og Frankrig afstår fra deres position, hvor de hjælper og bevæbner al-Qaida-terroristerne i deres forsøg på at vælte Assad, kunne krigen i Syrien bringes til ophør inden årets udgang.

Et historisk øjeblik: Kina-Afrika – 'Et interessefællesskab for hele menneskeheden'

Forhandlingerne i dag på topmødet i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Beijing markerer alle tiders historiske forandring for menneskeheden. Den århundrede lange æra med kolonisering under det Britiske Imperium – eller under hvilken som helst forklædning det er blevet begået i – er nu overstået. Dette var den underforståede præmis for præsident Xi Jinping i hans hovedtale, og i kommentarer fra hans medtalere – alle institutionelle ledere: Præsident Cyril Ramaphosa, Sydafrika, BRICS; Præsident Paul Kagame fra Rwanda, nuværende formandskab for Den Afrikanske Union (AU); Antonio

Guterres, generalsekretær for De Forenede Nationer; og Moussa Faki Mahamat, formand for AU-Kommissionen. AU-Kommissionens formand Faki meddelte, at Den Afrikanske Union vil åbne et permanent repræsentationskontor i Beijing under hans besøg.

Selv den dramatiske visuelle opsætning af panelet for Xi understregede betydningen af arrangementet. Stats- og regeringscheferne for 53 afrikanske nationer befandt sig siddende på scenen bag talerstolen, vendt udad mod tusindvis af tilhørere. "De afrikanske leders selvtillid er nu på verdensscenen", observerede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag. I samarbejde med Kina, "vil Afrika vil være et kraftcenter for fremtiden."

Præsident Xi Jinping annoncerede specifikke planer og engagementer for fælles samarbejde, og talte i magtfulde vendinger om den ånd, der er involveret. Han sagde, at Kina og Afrika sammen vil "gå imod velstand. "Vi vil "tænke med ét sind og arbejde med ét hjerte."

Det skal særligt bemærkes, at Xi også understregede, at Kina er klar til at arbejde med andre som internationale partnere. Han sagde, at Kina og Afrika vil sætte et eksempel og "præsentere et interessefællesskab for hele menneskeheden." Han understregede dette metaforisk ved at sige: "Enhver, der isolerer sig selv på en øde ø, har ingen fremtid." Og også: "Enhver har i sig selv en lille smule af andre."

FN's generalsekretær Guterres kaldte FOCAC-mødet et "historisk øjeblik". Han understregede i sin tale, hvordan samarbejdet mellem Kina og Afrika, og Bælt- og Vejinitiativet nu i sagens natur er involveret i FN's Agenda 2030 (globalt mål om at bekæmpe fattigdom) samt i AU Agenda 2063 (det 50-årige kontinentale udviklingsperspektiv offentliggjort af AU i 2013, og som markerer 100-året for OAU-charteret i 1963).

Xi annoncerede en liste med otte handlingspunkter for Kina-Afrika samarbejde i 2019-2021 (tre år har været FOCAC's

tidscyklus siden grundlæggelsen i 2000). Kina er forpligtet til 60 milliarder dollar i finansiering over den periode, for hvilken Xi gav en udspecificering i form af hvor meget der vil være private investeringer, offentlige tilskud og lån mv.

Der forventes at komme mere frem om specifikke programmer. For eksempel er der rygter om, at Transaqua kan være på dagsorden for et af FOCAC-møderne. Disse drøftelser i FOCAC sætter fokus på projekter i Schiller Instituttets rapport, der blev udgivet for mindre end et år siden, "Udvidelsen af Den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika," af Hussein Askary og Jason Ross. Denne rapport er en uundværlig køreplan for hvad der sker i Afrika; og den nye Schiller Institut-rapport: "En fælles fremtid for menneskeheden", bind. II af Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen" giver verdensbilledet.

En ubehagelig ajourføring er, at en bestemt løgn er blevet gentaget konstant i medier og akademiske kredse imod Kina og FOCAC-udviklingsperspektivet fra kilder i Wall Street/City of London. Løgnerne hævder, at Kina presser sårbare nationer til at gå i gældsfælden. Dette bedrag bliver manet i jorden i en ny artikel af de samme to forfattere, Askary og Ross, med titlen: "Hvorfor anklager mod Kina for 'gælds-diplomati' er et fupnummer". Den er tilgængeligt på SchillerInstitute.com i denne uge; og vil blive udsendt af {EIR} i udgaven d. 7. september.

Andre begivenheder i dag, med fokus på Argentina, peger på den presserende nødvendighed af at handle på det princip, som FOCAC står for, nemlig at presse på med en global dialog mellem stormagter for et Nyt Bretton Woods-system til at iværksætte udvikling, og komme ud af fælden på Wall Street/City of Londons faldefærdige, døende monetære system. Præsidenten og finansministeren i Argentina gik på tv for at annoncere pludselige, drastiske nedskæringer i regeringsfunktioner, pensioner, løn og arbejdsvilkår, i en nyttesløs udstilling af eftergivenhed overfor IMF's og Wall Streets betingelser, i håb om bistand mens landet drukner i

kaos.

Dette peger på, hvad der virkelig står på spil i det amerikanske midtvejsvalg; i LaRouchePAC's intervention med en "Kampagne for at vinde fremtiden."

Hvorfor briterne hader Donald Trump

Med kun to måneder til det afgørende midtvejsvalg til den amerikanske Kongres, bruger præsident Trump omkring halvdelen af sin tid til at holde valgmøder rundt om i landet, idet han giver opbakning til de kandidater, der støtter hans program, mens han afviser det Demokratiske Partis indsats for at gøre valget til en folkeafstemning for eller imod Trumps afsættelse ved en rigsretssag. Kandidater, som Trump har godkendt i de republikanske primærvalg, har vundet, selv når de var bagud i afstemningerne til deres republikanske modstandere før anbefalingen, men udfaldet af valget i november står uklart.

Det kan ikke overvurderes, hvor afgørende det er for den menneskehedens fremtid, at det demokratiske partis indsats – (støttet af et antal neokonservative republikanere og næsten hele 'fake-news' pressen) – knuses. Kampagnen for afsættelse ved en rigsretssag blev født i Storbritannien af førende skikkelser indenfor det britiske efterretningssamfund, tidligere MI6-agent Christopher Steele, tidligere chef for MI6, Richard Dearlove, og tidligere GCHQ-chef Robert Hannigan (som trådte tilbage sidste år). Hannigans møder med den ustabile CIA-chef John Brennan lancerede den hektiske indsats for at forhindre Trump i at opnå nominering, mens Steele forberedte det falske dossier til at lancere fupnummeret med

Russiagate, og i den forbindelse arbejdede direkte sammen med Comey-McCabe-Strzok-Ohr-Mueller, forræderne i Justitsministeriet og FBI, for at udføre et kup mod den valgte regering i USA – kulminationen af en næsten 250-årig britisk kampagne for at tage deres koloni tilbage.

Overvej hvorfor det britiske imperialistiske slæng hader Trump:

* Trump ønsker at bryde den imperialistiske opdeling af Verden i øst og vest, en opdeling der er kernen i imperiets 'del og hersk metode' til at øge dets magt. Hans etablering af legitime venskaber med Xi Jinping og Vladimir Putin er, i forhold til Imperiet, casus belli (latin: grund til krig, -red.)

* Trump afviser "frihandel", det centrale koncept i Londons historiske kontrol over verdensøkonomien og dets kampagne for at ødelægge det "amerikanske system" af politisk økonomi efter Hamiltons principper med statslige kreditter til produktive investeringer. Trumps afvisning af TPP, TTIP, NAFTA, KORUS, og især hans succesfulde forhandlinger om en {fair trade} aftale med Mexico sidste måned, er et lige så alvorligt casus belli i forhold til Imperiet;

* Trump afviser fupnummeret med "Global Opvarmning", et primært værktøj for Imperiet, der på det seneste går tilbage til den racistiske eugenik-bevægelse (drevet af briterne og nazisterne) før nazisternes holocaust, derefter omdannet til "miljøvidenskabelige løgne" til at overbevise verden om, at der er "grænser for vækst", især for, hvad imperiet betragter, som de "mindre racer", at befolkningen skal reduceres med alle nødvendige midler og industrielle fremskridt vendes for at stoppe "ødelæggelsen af Jorden." Trumps afvisning af "Paris-Aftalen" og udnævnelsen af ministre, der går ind for vækst og kræver re-industrialisering af nationen og ekspansion af energiproduktionen, herunder kernekraft, kan ikke tolereres af Imperiet;

* Trump modsætter sig "Dope, Inc.", Verdens største 'business', der køres fra City of London, som har overtaget de store banker i USA; en business, der lancerer den kriminelle "legalisering af narkotika"-bevægelse gennem George Soros og Barack Obama. Hvad end der ellers er galt med statsadvokat Jeff Sessions, så støtter han stærkt Trumps anti-stofmisbrugskampagne;

* Trump afviser "regimeskifte", igangsat gennem den britiske skabelse af "Responsibility to Protect", en eufemisme for ødelæggelsen af FN-charterets garanti for suverænitet og for neokoloniaie krige i sektoren af udviklingslande. Trumps samarbejde med Rusland for at knuse terrorbevægelsen i Syrien (finansieret og bevæbnet af briterne og Bush- og Obama-administrationerne), og hans hensigt om at få amerikanske militærstyrker ud af Syrien og Afghanistan, er endnu en casus belli for det Britiske Imperium.

Hvert af disse koncepter har været kernespørgsmål for LaRouche-bevægelsen igennem det sidste halve århundrede. Idet den i det væsentlige har kæmpet alene i det meste af denne tid, men på basis af den grundlæggende sandhed, at historien er drevet af kraften i store ideer, som er i tråd med universets love, er denne bevægelse nu klar til at skabe et nyt paradigme for menneskeheden. Rammerne for dette nye paradigme eksisterer i ånden af Den Nye Silkevej – et andet koncept indført af LaRouche, og som hans organisation har kæmpet for – og som nu bringer nationerne i Asien, Afrika, Latinamerika, og endda flere europæiske nationer sammen under det kinesisk ledede Bælt- og Vejinitiativ.

Hvis Trump fjernes fra embedet, vil USA næsten helt sikkert vende tilbage til sin status som en "dum kæmpetjener" for den britiske krone, som vi oplevede det så åbenlyst under Bush og Obama. Øjeblikket er fyldt med potentialet for en ny, positiv fremtid for menneskeheden, hvis patrioterne i vores nation og verdens borgere vokser med opgaven.

Helga Zepp-LaRouche: I samarbejde med Kina vil Afrika blive fremtidens kraftcenter

Schiller Instituttets Ugentlige Nye Paradigme Webcast

med Helga Zepp-LaRouche den 6. september 2018

[Klik her for at se videoen.](#)

Med åbningen af forummet for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) denne uge i Beijing, bliver dem med mod og fantasi tilbudt et glimt af menneskehedens fremtid. I nærværelse af 53 afrikanske statsoverhoveder fremlagde Kinas præsident Xi Jinping en strategi for deres nationer, til at foretage et spring ind i fremtiden; en strategi for at realisere et "samfund med interessefællesskab for hele menneskeheden" gennem deltagelse i de videnskabelige og teknologiske gennembrud i forbindelse med Bælt- og Vejinitiativet.

Kina og Afrika, sagde han, vil "sammen gå imod velstand" og "vil tænke med ét sind og arbejde med ét hjerte." I den forbindelse lovede han 60 milliarder dollars til finansiering af udviklingsprojekter i løbet af de næste tre år, mens han sagde, at deltagelse i disse projekter er åben for alle nationer, der ønsker at deltage.

Sammenlign dette med den ynkelige tilstand for økonomien i de nationer, der er fanget af den gæld, som pålægges dem af det for nuværende bankerotte transatlantiske finanssystem. En ny gældskrise for de fremvoksende lande er her allerede, men også

for såkaldt udviklede lande, da de såkaldte finansielle innovationer i de sidste årtier ikke er andet end producenter af værdiløst, spekulativt papir, der forfalder på ubetalelige niveauer.

Kinas dristige initiativer henvender sig til dem i USA og Europa, der ønsker at være en del af denne positive fremtid, men de må bryde med det britiske imperialistiske system for at deltage. Det er det Britiske Imperium, der skabte denne gæld, og som bruger sine gamle redskaber, som f.eks. del-og-hersk politik, 'false-flag' provokationer, krige og regimeskifte – også i USA – for at forhindre vestlige regeringer i at forfølge deres nationale interesser ved at slutte sig til Kina og dets voksende antal samarbejdspartnere.

Få den seneste opdatering fra Helga Zepp-LaRouche om den spændende udvikling i Beijing, og desperationen hos de britisk dirigerede geopolitikere for at forhindre at det nye paradigme skaber en smuk fremtid for menneskeheden.

**POLITISK ORIENTERING den 6.
september 2018:
53 afrikanske lande kommer
til Beijing for at
samarbejde med Kina om at
bygge fremtiden.**

Se også 2. del.: diskussion. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del, diskussion:

Lyd: